

بیا بید این آتش ویرانگر را مهار کنیم !
Let US Curb The Devastating Blaze!

جمعیت احیای انسانی (کنگره ۶۰)

راهنما و راهنمایی در کنگره ۶۰

تنوریسین : مهندس حسین دژاکام . بنیان گذار و نگهبان کنگره ۶۰

با نظارت :

مهندس حسین دژاکام ، استاد راهنما

رضا ترابخانی : راهنما و دیده بان راهنمایان

نویسنده :

علی خدای ، راهنما و دیده بان تحقیقات

* راهنما و راهنمایی در کنگره ۶۰

* تاریخ انتشار: تابستان ۱۳۸۵

* آخرین ویرایش: تابستان ۱۳۹۰

* آزمون کمک راهنمایی:

* کنگره آقایان مسافر، کنگره خانم های مسافر، کنگره همسفران خانم، کنگره همسفران آقا،

* به انضمام پروتکل DST با استفاده از داروی ایپوم تینکچر،

* به همراه آخرین تغییرات و قوانین مصوب C۱۴ تا مرداد ماه ۱۳۹۰

بسم الله الرحمن الرحيم
« فتلقي آدم من ربه كلمات »

پس آموخت آدم از رب خویش سخنانی

نه هر که آینه برداشت سکندری داند	نه هر که چهره بر افروخت دلبری داند
نه هر که سر بتراشد قلندری داند	هزار نکته باریک تر زمو این جاست
که در گدا صفتی کیمیا گری داند	غلام همت آن رند عافیت سوزم

بله ، هر کس ترک اعتیاد کرد نمی تواند بلد راه شود.

بله ، من هم غلام همت آن معتاد کاملاً به هم ریخته هستم که کیمیا گری می کند و جوهر وجودی خودش را تبدیل به شخصیتی می کند که در جایگاه کمک استادی و یا استادی قرار می گیرد ، در حقیقت او ابدال است.

او به خاطر مقام شامخ انسانی و بند عشق با قدرت مطلق بدون مزد مادی به سایر انسان های معتاد به هم ریخته کمک می کند تا با راهنمایی های او از ظلمت خارج و رهسپار نور گردند. همان گونه که خود خارج شد.

بنابراین کمک راهنما و یا راهنما یک الگوی آموزش دیده و تزکیه شده است و بایستی بدون نقص عمل کند و ارزش و جایگاه خودش را محترم شمارد و سپاس گزار خداوند باشد و از قوانین و اصول و حرمت کنگره پیروی نماید و عشق و تحمل و ایمان را سرلوحه کار خود قرار دهد تا به مرکز گردباد هدایت شود و خود را برای عروج آماده سازد.

در غیر این صورت در دایره دوم و یا سوم گردباد خرد و خاکشیر خواهد گردید و مانند زباله به بیرون پرتاب خواهد شد.

پس آن کنیم که فرمان خداوند است.

با احترام

مهندس حسین دژاکام

بنیان گذار و نگهبان کنگره ۶۰

۸۵/۵/۲۵

فهرست موضوعات و عناوین :

ردیف	موضوع	صفحه
۱	راهنما کیست؟	۶
۲	راهنمایی چیست؟	۸
۳	مهمترین مشخصه های راهنما	۱۰
۴	آزمون ها	۱۲
۵	شرایط رسیدن به درجه کمک راهنمایی	۱۲
۶	جذب رهجو و تشکیل لژیون	۱۷
۷	قوانین تعویض راهنما توسط رهجو	۱۹
۸	رهجو کیست؟	۲۱
۹	چگونگی اداره و تدریس در لژیون	۲۲
۱۰	منابع آموزشی در لژیون	۲۶
۱۱	روابط راهنما و رهجو	۲۷
۱۲	انواع مواد مخدر و روش درمان تدریجی (تثبیت ، تنظیم برنامه رهجو)	۳۱
۱۳	تریاک	۳۳
۱۴	هرویین	۳۸
۱۵	قرص و داروهای روان گردان	۴۰
۱۶	نالترکسون	۴۴
۱۷	تیمچیزک	۴۶
۱۸	حشیش	۴۸
۱۹	کراک	۴۹
۲۰	شیشه	۵۲
۲۱	الکل	۵۵
۲۲	حدود و مرزهای سلیقه راهنما در راهنمایی	۵۵
۲۳	پرورش استاد	۵۶
۲۴	آیا راهنما مالک رهجو است؟	۵۷

۵۸	رهجوی من!	۲۵
۶۰	حضور راهنما در کلاس های آموزشی راهنمایان	۲۶
۶۱	هماهنگی راهنما با مرزبانان منطقه	۲۷
۶۱	هماهنگی راهنما با راهنمایان دیگر	۲۸
۶۲	شورای قضایی یا کمیته انضباطی	۲۹
۶۳	حدود روابط راهنمای مسافر با همسفران و راهنمایان همسفر	۳۰
۶۵	سلسله مراتب راهنمایی	۳۱
۶۶	شرایط رسیدن به درجه راهنمایی	۳۲
۶۷	آغاز نامه	۳۳
۶۸	استاد راهنما	۳۴
۶۹	پیام نگهبان	۳۵
۷۰	پروتکل DST با استفاده از داروی اپیوم تینکچر	۳۶

بسم الله الرحمن الرحيم

راهنما کیست ؟

کنگره ۶۰ بر اساس اصل پذیرفته شده کمک یک فرد رها شده از دام اعتیاد ، به فرد درحال مصرف مواد مخدر فعالیت می کند.

امروزه در دنیا دو گروه به عنوان صاحب نظر در مقوله اعتیاد به رسمیت شناخته می شوند ، گروه اول پزشکان و روان پزیشکانی که دارای بورد تخصصی اعتیاد بوده و دوره های مخصوص را گذرانده باشند و گروه دوم ، استادان و راهنمایان تجربی که تجربه اعتیاد و رهایی از آن را دارا می باشند. راهنمایان کنگره ۶۰ از گروه دوم هستند البته به صورتی دیگر.

از دیدگاه کنگره ۶۰ ، هر کسی که اعتیاد خود را ترک یا درمان می کند و تجربه اعتیاد را پشت سر می گذارد ، قادر نیست به دیگران که خواهان رهایی از اعتیاد هستند کمک کند. در کنگره ۶۰ کسی می تواند به دیگران به منظور رهایی از اعتیاد و درمان آن کمک کند که علاوه بر تجربه اعتیاد و رهایی از آن ، علم و دانش مربوطه را کسب کرده باشد. به دیگر سخن ، راهنما در کنگره ۶۰ کسی است که در گذشته دچار بیماری اعتیاد بوده و پس از گذراندن دوره درمان و رسیدن به رهایی که خود این امر ، آموزش و علم و دانش خاص خود را می طلبد و بدون کسب و فراگیری آن به درمان قطعی نمی توان رسید ، دوره های مخصوص آموزشی را گذرانده باشد .

راهنمایان کنگره ۶۰ در مقوله شناخت بیماری اعتیاد که خود متشکل از شناخت موادمخدر و اثرات آن ، شناخت ساختارها و فیزیولوژی اعتیاد و شناخت صورپنهان انسان که بر اثر بیماری اعتیاد دچار آسیب و صدمه شده اند ، آگاهی لازم را کسب کرده و دانش کافی را فرا می گیرند . این افراد در صورت قبولی در آزمون های مربوطه و کسب نمره قبولی از نقطه نظر تجربه ، علم و دانش ، صلاحیت راهنمایی دیگران را دارند.

با توجه به مطالب ذکر شده ، می توانیم راهنما را اینگونه تعریف کنیم :

در کنگره ۶۰ به کسی کمک راهنما گفته می شود که در گذشته مصرف کننده مواد مخدر بوده و پس از رسیدن به رهایی و درمان قطعی اعتیاد ، در آزمون های فنی و جهانی کمک راهنمایی ، نمره قبولی را کسب نموده و در ادامه با اخذ نمره انضباط از مرزبانان و تاییدیه تربیت بدنی کنگره ۶۰ و

کنگره دیده بانان و همچنین انجام پیمان کمک راهنمایی ، موفق به دریافت شال نارنجی کمک راهنمایی می شود .

بنابراین در مقوله اعتیاد و تلاش برای رهایی دیگران ، تجربه به تنهایی کافی نیست و زمانی که در کنار علم ، دانش و معرفت مربوطه قرار گیرد کامل شده و کارساز خواهد بود. راهنمایان کنگره ۶۰ از بدو ورودشان به کنگره ، یعنی زمانی که مصرف کننده بوده اند تا زمانی که به رهایی از اعتیاد رسیده و در نهایت به جایگاه کمک راهنمایی می رسند به طور میانگین در بیش از ۲۱۶ کارگاه آموزشی و در بیش از ۲۰۰ جلسه آموزشی لژیون شرکت کرده و در مجموع زمانی بیش از ۶۰۰ ساعت تحت آموزش بوده اند. در کنگره ۶۰ ، آموزش فوق که به حق آموزشی سنگین و فراگیر است و تمامی موضوعات و ترکیبات بیماری اعتیاد را در بر می گیرد ، به علاوه تجربه مصرف موادمخدر و رهایی از آن ، شخص را به جایگاه راهنمایی هدایت و نزدیک می کند. چنین شخصی از دیدگاه کنگره ۶۰ یک متخصص و صاحب نظر در مقوله اعتیاد است و اعتیاد را خیلی خوب می شناسد و چون می داند و در این خصوص به دانایی رسیده است قادر است به دیگران منتقل کند. در غیر این صورت اگر گوینده نداند چه می گوید ، تکلیف شنونده معلوم است.

به طور کلی آموزش های کنگره ۶۰ در تربیت استاد و راهنما را می توان به بخش های زیر تقسیم کرد.

الف – شناخت سیستم ایکس (فیزیولوژی سیستم های تولیدکننده مخدرهای طبیعی جسم) و چگونگی راه اندازی آن ها

ب – شناخت صور پنهان انسان در آموزش های جهانی که ارتباط مستقیم با اعتیاد ، ضدارزش ها و خواسته های نامعقول دارد.

ج : شناخت آنتی ایکس ها یا مواد مخدر ، اثرات و عوارض آن ها

د : شناخت و تسلط کامل بر پروتکل DST و چگونگی انجام عملیات تیپرینگ با استفاده از داروی اپیوم یا اپیوم تیپر.

گذراندن دوره های آموزشی فوق در دو مقطع سفر اول (از مصرف مواد مخدر تاقطع آن) و سفر دوم (از قطع مواد مخدر تا رسیدن به خود) صورت می گیرد و همچنان ادامه می یابد . کسانی که این آموزش ها را با موفقیت پشت سر می گذارند به جایگاهی از علم ، تجربه ، معرفت و خودشناسی

می‌رسند که می‌توانند انسان‌های دربند اعتیاد را راهنمایی و به سر منزل مقصود، یعنی سلامتی و رهایی هدایت کنند.

راهنمایی چیست ؟

قدر مسلم، کامل‌ترین برداشت از مفهوم راهنمایی در خود واژه راهنمایی است و اگر بخواهیم بیشتر توضیح دهیم می‌توانیم بگوییم راهنمایی یعنی نشان دادن راه، راه و مسیر رهایی از اعتیاد و درمان آن. راهنمایی یعنی انتقال اطلاعات، دانش، آگاهی و تجربیات از راهنما به رهجو. راهنمایی یعنی تدریس. تدریس علم، اخلاق، معرفت و همچنین عشق، عقل و ایمان، راهنمایی یعنی پرورش انسان، سالم و صالح بودن و متعادل بودن. راهنمایی یعنی تدریس صبر، استقامت، آرامش و صراط‌مستقیم. راهنمایی یعنی آموزش دیدن شخص راهنما.

کمک راهنمایی بخشی از پروسه درمان و دوره ای تکمیلی جهت انسان شدن است.

در کنگره ۶۰ مفهوم راهنمایی چیزی فراتر از معلم و استاد است.

مفهوم راهنمایی به دوش کشیدن رهجو نیست، مواظبت لحظه به لحظه از رهجو نیست، بلکه رهجو چگونه حرکت کردن با توان و نیروی خود و همچنین مواظبت از خود و حرکت در مسیر صحیح را از راهنما می‌آموزد. راهنما هر آنچه را که آموخته است و هر آنچه را که کسب کرده است در فرایند راهنمایی، به رهجو منتقل می‌کند. این مسأله به قدری ظریف و حساس است که حتی در جریان آن بعضاً خصوصیات اخلاقی راهنما هم ممکن است به رهجو منتقل می‌شود و معمولاً در کنگره ۶۰ شاگردان یا رهجوها بخشی از صفات راهنمای خود را کسب می‌کنند و دنباله‌رو مسیر راهنمای خود هستند.

راهنمایی، به دست گرفتن مهار مصرف موادمخدر در رهجو با توان و قدرت درونی رهجو است. در این اثنا، مصرف داروی اپیوم یا اپیوم تینکچر توسط رهجو در طول یازده‌ماه از طریق برنامه‌ای که توسط راهنما تنظیم می‌شود، به صورت کاهش پله‌ای و تدریجی، تیپر و در نهایت به صفر می‌رسد. برای رهجو، جایگاه راهنما، جایگاه مربی، معلم یا استاد است و این جایگاه بسیار بلند مرتبه است و به همین دلیل است که رهجو با اطمینان کامل نسبت به راهنمایی راهنما در درمان اعتیاد خود سر تسلیم و پذیرش را فرود می‌آورد و می‌آموزد و عمل می‌کند. راهنمایی، نهایت محبت و دوست داشتن راهنما نسبت به رهجو است که در قالب آموزش صحیح متجلی می‌شود. راهنمایی یعنی حرمت، احترام، محبت، علم، دانش و تجربه.

از دیدگاه دیگر، راهنمایی در کنگره ۶۰، پرداخت ذکات رهایی است . تازه‌واردین که وارد کنگره ۶۰ می‌شوند و در اوج اعتیاد و مصرف موادمخدر هستند و بعضاً حاضرند تمام زندگیشان را بدهند و از این موضوع رها شوند، بدون پرداخت کوچکترین وجهی از تمام سرویس‌های آموزشی کنگره ۶۰ به صورت رایگان بهره‌مند می‌شوند و اعتیاد خود را درمان می‌کنند. این اشخاص بعد از درمان و رهایی، خود را مدیون کنگره ۶۰ می‌دانند و با اشتیاق کامل حاضرند دین خود را به این سیستم ادا کنند. راهنما شدن و راهنمایی، یکی از مهمترین راه‌های پرداخت این بدهی است. خدمت به انسان‌های در بند اعتیاد که خواستار رهایی هستند.

اگر از زاویه ای دیگر به این موضوع نگاه کنیم، می‌بینیم هیچ‌کس به مصرف موادمخدر اعتیاد پیدا نمی‌کند، مگر اینکه در کنار مصرف‌کنندگان موادمخدر قرار گیرد و آموزش چگونه مصرف کردن موادمخدر را از طریق آن‌ها ببیند. زیرا تمامی کسانی که وارد وادی اعتیاد شده‌اند، روز اول مصرف موادمخدر را بلد نبوده‌اند. به دیگر سخن هیچ‌کس معتاد نمی‌شود مگر در کنار معتاد قرار گیرد و به وسیله او آموزش اعتیاد را ببیند .

مصرف‌کنندگان موادمخدر یا معتادان خواستار اعتیاد، بزرگترین معلمان اعتیاد هستند و قوی‌ترین عامل گسترش اعتیاد. البته ممکن است این آموزش در مواردی ناخواسته صورت گیرد اما در هر حال وجود دارد. نتیجه می‌گیریم کسانی که سال‌های سال مصرف‌کننده موادمخدر بوده‌اند در طول دوران اعتیاد خود، خواسته یا ناخواسته، افرادی را به طرف اعتیاد سوق داده‌اند و با تبلیغ حالات نشنگی، میل به مصرف موادمخدر را در وجود کسانی که مصرف‌کننده نبوده‌اند ایجاد کرده‌اند. شخصی که در کنگره ۶۰ اعتیاد خود را درمان می‌کند، بهترین شکل برای جبران خطاهای گذشته او این است که این فرایند را معکوس کند. اگر در گذشته معلم آموختن اعتیاد بوده، هم‌اکنون می‌تواند معلم رهایی دیگران باشد. اگر در گذشته افرادی را معتاد کرده است اکنون می‌تواند راه رهایی و خلاصی از اعتیاد را به دیگران نشان دهد و این کامل‌ترین راه برای جبران است.

در کنگره ۶۰ راهنمایی وجود دارند که علاوه بر خودشان، ده‌ها مصرف‌کننده دیگر را به رهایی رسانده‌اند، در حالی که هر یک از این رهایافتگان، خود تبدیل به استاد شده و ده‌ها نفر دیگر را به رهایی رسانده‌اند و این حرکت به صورت تصاعدی سیر صعودی را طی می‌کند تا آن‌جا که بهترین تعبیر برای آن حرکت به سوی بیکران است، بیکرانی که شاید در فهم ننگجد. تبدیل شدن مصرف‌کننده موادمخدر و معلم آموختن اعتیاد به انسانی آزاد و رها و معلم رهایی دیگران، یکی از زیباترین صور تبدیلات در انسان و مصداق حقیقی ابدال و خروج از ظلمات و ورود به عالم نور است که بدون شک چیزی جز نمایش قدرت الهی نیست .

مهمترین مشخصه‌های راهنما :

کسانی که از بیرون نظاره‌گر فعالیت کنگره ۶۰ هستند ، با دیدن افرادی که بدون دریافت هیچ گونه مزدی و بدون کوچکترین چشم داشت حتی در حد تشکر و قدردانی ، ساعت‌ها به فعالیت مشغول هستند و تلاش بی وقفه ، آن‌ها را حتی خسته هم نمی‌کند ، انگشت حیرت به دهان می‌گیرند و می‌پرسند چگونه است که این افراد بدون مزد فعالیت می‌کنند ؟ این تعجب کاملاً طبیعی است ، زیرا آن‌ها نمی‌دانند که راهنمایان کنگره ۶۰ ، مسلح به سلاح عشق ، عقل و ایمان هستند . همان که در نوشتارها می‌خوانیم ، اساس کنگره ۶۰ بر مبنای محبت ، عقل و ایمان است . اساس کار راهنمایان کنگره ۶۰ نیز ، محبت ، عقل و ایمان است . مهمترین مشخصه های یک راهنما نیز ، محبت ، عقل و ایمان است . البته موضوع علم نیز ، زیرمجموعه عقل قرار می‌گیرد .

در پیام سفر اول ، که یکی از نوشتارهای مهم کنگره ۶۰ می‌باشد و در تمامی کارگاه های آموزشی عمومی و خصوصی قبل از معرفی و اعلام وضعیت مسافران سفر اول که هنوز مصرف آن ها قطع نشده است قرائت می‌گردد ، وعده پاداشی نیکو داده می‌شود که آن پاداش بند عشقی است که بین او و قدرت مطلق الله ، برقرار می‌گردد .

این عشق همان است که در سفر اول وعده آن داده شده است . و الحق که پاداشی نیکو است . این عشق تمام زندگی انسان را متحول و به آن رنگ و بویی دیگر می‌دهد . عشق ، قوی‌ترین موتور محرک و قوی‌ترین انگیزه‌ای است که انسان را به حرکت وادار می‌کند و خصوصاً اگر از نوع عشق و محبت بلاعوض باشد . عشق و محبت راهنمایان کنگره ۶۰ در حدی است که بعضی از تازه‌واردین را در همان اولین لحظات ورود به کنگره ، چنان شیفته و جذب می‌کند که شاید هیچ عامل دیگری در هستی نتواند چنین جذبی داشته باشد .

شاید بتوان گفت اولین و مهمترین مشخصه یک راهنما در کنگره ۶۰ ، عشق و محبت است که از وجود او فوران می‌کند . هم او و هم شاگردان او را به حرکت و تلاش وادار می‌کند . راهنما اگر عاشق نباشد در این حوزه نمی‌تواند فعالیت کند .

در صور ظاهر ، آن‌ها مزد دریافت نمی‌کنند اما در صور باطن ، آن‌ها بزرگترین مزد و بزرگترین پاداش را دریافت می‌کنند . خداوند لیاقت خدمت به بندگانش را به هر کسی نمی‌دهد . خدمت به

خلق و بندگان خداوند آن هم کسانی که در بند اسارت بیماری اعتیاد هستند ، امری کوچک و سهل نیست. پاداش آن نیز کوچک نیست. آن‌ها بزرگترین خدمت را به خود می‌کنند و نتیجه تلاششان به خودشان باز می‌گردد و آن سعادت و خوشبختی است ، ارتقاء ، کمال و نزدیک شدن به فرمان عقل است. انسانی که آموزش می‌دهد خودش نیز آموزش می‌بیند. کسانی که به حل مشکل دیگران اقدام می‌کنند قطعاً مشکلات خودشان نیز برطرف خواهد شد. کسانی که بذر نیکو می‌کارند محصول نیکو نیز برداشت می‌کنند. کسانی که دیگران را به صبر ، استقامت ، محبت و عمل سالم توصیه می‌کنند ، نزد پروردگار پاداش عظیمی دارند. راهنمایان کنگره ۶۰ آمران به معروف و ناهیان از منکر هستند ، البته با زبان عشق و محبت ، که محصول کارشان چیزی جز صراط‌مستقیم نیست. اگر کسی بخواهد خارج از این چارچوب در کنگره ۶۰ فعالیت کند و یا اهداف دیگری چون مادیات و یا پست و مقام و یا دیگر اهدافی از این دست در سر پیوراند ، باید بداند در کنگره ۶۰ چنین چیزی وجود ندارد . خصوصیت دیگر راهنمایان کنگره ۶۰ ، علم ، دانش و آگاهی است .

راهنمایان کنگره ۶۰ در خصوص شناخت بیماری اعتیاد ، استادانی زبر دست هستند. اعتیاد خود یک علم است ، یک تخصص است و یک رشته است.

کسی می‌تواند در حوزه اعتیاد به دیگران کمک کند که اعتیاد را در حد یک متخصص بشناسد. در کنگره ۶۰ که یک مرکز تحقیقاتی فعال در حوزه آموزش ، پیشگیری ، مهار و درمان است ، شناخت بیماری اعتیاد در کامل‌ترین شکل خود ، تدریس و آموزش داده می‌شود. آن هم برای کسانی که تجربه اعتیاد را پشت سر گذاشته و با پوست و گوشت و استخوان آن را لمس کرده‌اند. در کنگره ۶۰ بیماری اعتیاد با تمامی ابعادش به ریزترین اجزا تفکیک و تمامی ترکیبات آن شناخته و از هم جدا شده‌اند.

مسأله بیماری اعتیاد برای کنگره ۶۰ و راهنمایان آن امری پیچیده ، مرموز و به قول بعضی‌ها غول نیست. اعتیاد معمایی بود که توسط کنگره ۶۰ حل شده است ، قفلی بود که کلید آن را نگهبان کنگره ۶۰ پیدا کرد . راهنمایان کنگره ۶۰ اعتیاد را می‌شناسند ، انسان را می‌شناسند ، موادمخدر را از مواد سنتی و قدیمی تا موادمخدر جدید و شیمیایی کاملاً می‌شناسند. آن‌ها مسلط به علم اعتیاد و مسلط به آموختن این علوم در جهت رهایی دیگر مصرف‌کنندگان موادمخدر هستند .

شرایط رسیدن به درجه کمک‌راهنمایی :

مراحل رسیدن به درجه کمک‌راهنمایی ، پس از درمان و رهایی ، به شرح ذیل است :

قبولی در آزمون های فنی و جهان‌بینی

کسب نمره انضباط از مرزبانان نمایندگی

کسب تاییدیه از تربیت بدنی کنگره ۶۰ ، مبنی بر حضور فعال فرد در یکی از رشته های ورزشی

کسب تاییدیه کنگره دیده بانان (امضای دیده بان راهنمایان)

انجام پیمان کمک‌راهنمایی و امضای پیمان نامه

دریافت شال نارنجی

اولین مرحله برای رسیدن به کمک‌راهنمایی ، پایان موفقیت‌آمیز سفر اول ، درمان اعتیاد و رسیدن به رهایی است. کسانی که در کنگره ۶۰ اعتیاد خود را درمان می‌کنند (سفر اول) و وارد سفر دوم می‌شوند ، می‌توانند مابقی مراحل رسیدن به کمک‌راهنمایی را طی کنند. کسانی که نتوانند سفر اول خود را به پایان برسانند و به درمان نرسند و یا کسانی که دچار بیماری اعتیاد نبوده و نیستند نمی‌توانند در بخش راهنمایی مسافران به عنوان کمک‌راهنما فعالیت کنند .

آزمون ها :

در کنگره ۶۰ برای رسیدن به درجه کمک‌راهنمایی دو آزمون در نظر گرفته شده است. آزمون فنی کمک‌راهنمایی و آزمون جهان‌بینی کمک‌راهنمایی. شرکت کنندگان در این آزمون بایستی در سفر دوم باشند .

آزمون فنی :

آزمون فنی ، شامل فیزیولوژی سیستم‌های تولیدکننده مخدرهای طبیعی جسم (سیستم ایکس) ، چگونگی تخریب آن‌ها بر اثر اعتیاد و راه‌اندازی آن ، تسلط کامل به مثلث درمان اعتیاد و پروتکل DST ، شناخت انواع موادمخدر یا آنتی ایکس ها و عوارض آن‌ها ، چگونگی تیپر یا کاهش

تدریجی و پله‌ای مصرف ، شناخت و آشنایی کامل با قوانین ، اصول و مقررات کمک‌راهنمایی و همچنین آشنایی با ساختار کلی کنگره ۶۰ می‌باشد.

منابع این امتحان ، کتاب عبور از منطقه ۶۰ درجه زیر صفر ، مقالات علمی کنگره ۶۰ در خصوص اعتیاد ؛ شامل صورت مسأله اعتیاد ، سم‌زدایی ، روش‌های ترک و آنچه خانواده‌ها باید بدانند ، اعتیاد ، درمان و راه‌کارهای مناسب ، کتاب راهنما و راهنمایی در کنگره ۶۰ و همچنین نوشتارهای کنگره ۶۰ می‌باشد. شرکت کنندگان در این آزمون ، بایستی نمره قبولی را کسب نمایند که سطح نمره قبولی در هر آزمون ، توسط نگهبان کنگره ۶۰ تعیین می‌شود .

آزمون جهان‌بینی :

آزمون جهان‌بینی ، بخش دوم آزمون کمک‌راهنمایی است که همانند آزمون فنی به صورت کتبی برگزار می‌شود. هدف از این آزمون ، سنجش سطح علمی افراد در شناخت صورپنهان انسان و تأثیرات اعتیاد بر روی آن و چگونگی به تعادل رسیدن آنهاست. این تعادل فقط به درمان اعتیاد محدود نمی‌شود ، بلکه تمامی ابعاد زندگی انسان را در بر می‌گیرد. برای کسی که می‌خواهد اعتیاد خود را درمان کند و در مرحله بعد ، کسی که می‌خواهد به رهایی دیگران کمک کند ، آموزش جهان‌بینی اهمیت به‌سزایی دارد.

در کنگره ۶۰ شناخت انسان یکی از محورهای اساسی آموزش می‌باشد. کسی که خود را نشناسد و نداند خداوند چه نظام دقیق و قدرتمندی را در درون او به ودیعه گذارده است ، نه به خود می‌تواند کمک کند و نه به دیگران.

نتیجه آموزش‌های جهان‌بینی کنگره ۶۰ ، شناخت خود ، هستی ، تسلط بر قوانین زندگی ، استفاده از قدرت‌های نهفته درون برای حذف خواسته‌های غیرمعقول مانند اعتیاد و مصرف موادمخدر و در ادامه ، تمامی ضدارزش‌ها می‌باشد. شرکت کنندگان در آزمون کمک‌راهنمایی ، بایستی نمره قبولی را در این آزمون کسب نمایند که حد نصاب نمره قبولی ، معمولاً در هر دوره تعیین می‌گردد .

تأیید کنگره مرزبانان منطقه و نمره انضباط :

کسانی که در آزمون کمک‌راهنمایی (فنی و جهان‌بینی) نمره قبولی را کسب می‌کنند می‌توانند فرم مخصوص کمک‌راهنمایی را از مرزبانان نمایندگی مربوطه دریافت و پس از تکمیل فرم و الصاق عکس ، به کنگره مرزبانان نمایندگی تحویل دهند. یکی از بخش‌های این فرم توسط راهنمای شخص

داوطلب تکمیل می‌شود که در این قسمت راهنمای شخص ، نظر خود را در مورد وی کتباً اعلام می‌نماید و در واقع او را تأیید می‌کند (تأییدیه راهنما) .

مرزبانان هر نمایندگی پس از دریافت فرم ، موضوع کمک‌راهنمایی شخص یا اشخاص داوطلب را در یکی از جلسات مرزبانی مطرح ، پس از تأیید و موافقت با کمک‌راهنمایی شخص داوطلب ، نمره شفاهی خود را در مورد عملکرد شخص داوطلب از نظر اخلاقی ، نظم و انضباط و شرکت در جلسات ، در فرم مربوطه قید می‌نمایند.

نمونه فرم درخواست کمک راهنمایی را در ذیل مشاهده می‌نمایید .

تاریخ:

شماره:

محل الصاق عکس

فرم درخواست کمک راهنمایی مسافران

نمایندگی :

نام و نام خانوادگی:

تاریخ تولد:

محل تولد:

نام پدر:

شماره شناسنامه:

تحصیلات:

رشته تحصیلی:

شغل:

وضعیت تأهل:

تعداد فرزند:

آنتی ایکس :

روش درمان :

مدت سفر اول:

تاریخ رهایی:

نماینده:

نام راهنما:

نمره و تاریخ آزمون فنی:

نمره و تاریخ آزمون جهان بینی:

نمره شفاهی کنگره مرزبانان:

معدل:

آدرس محل سکونت:

تلفن:

امضاء متقاضی

نظریه راهنما:

امضاء راهنما:

تایید مسئول امتحانات:

تایید کنگره مرزبانان نماینده:

تأیید کنگره دیده بانان :

بعد از این مرحله ، ایجت نمایندگی ، فرم یا فرم‌های تأیید شده را به دبیر کنگره دیده بانان تحویل می‌دهد. در این مرحله ، برای شخص داوطلب از طرف کنگره دیده بانان پرونده تشکیل داده می‌شود. در این پرونده ، برگه‌های امتحانی شخص داوطلب در آزمون‌های فنی و جهان‌بینی کمک‌راهنمایی به پیوست فرم درخواست کمک‌راهنمایی و تاییدیه تربیت بدنی کنگره ۶۰ ، در جلسه دیده بانان مطرح می‌شود. پرونده داوطلب توسط دیده بانان روئیت می‌شود و بایستی به تأیید دیده بان راهنمایان کنگره ۶۰ برسد. پس از امضای دیده بان راهنمایان و تأیید سایر دیده بانان ، پرونده با امضای نگهبان کنگره ۶۰ و مسئول امتحانات به پیوست ورقه‌های امتحانی (فنی و جهان‌بینی) به قسمت آموزش سپرده می‌شود و کمک‌راهنمایی شخص داوطلب از سوی کنگره دیده بانان اعلام می‌شود. پس از این مرحله ، شخص داوطلب بایستی جهت انجام توضیحات لازم و آشنایی با مسئولیت خود ، در یکی از جلسات کنگره دیده بانان حضور یابد. تاریخ حضور این افراد در جلسه دیده بانان از طرف کنگره دیده بانان اعلام می‌شود. در تاریخ اعلام شده ، با هماهنگی دبیر کنگره دیده بانان ، شخص یا اشخاص داوطلب کمک‌راهنمایی که کمک‌راهنمایی آن‌ها اعلام گردیده ، در جلسه قانون‌گذاران کنگره ۶۰ حضور می‌یابند. در این جلسه ابتدا کمک‌راهنمایان جدید خود را معرفی می‌کنند و سپس نگهبان کنگره توضیحات لازم را جهت آشنایی این افراد با مسئولیت سنگین خود بیان می‌کند و آنان را با وظایف خود آشنا می‌کند. سپس هر یک از دیده بانان در صورت لزوم می‌توانند در این خصوص صحبت کنند. بعد از این مرحله ، کمک‌راهنمایان جدید در حضور نگهبان کنگره و دیده بانان ، متن پیمان کمک‌راهنمایی را قرائت می‌نمایند. بعد از قرائت ، پیمان توسط کمک راهنما امضا می‌شود .

بعد از این مرحله ، در کارگاه آموزشی جهان‌بینی مسافران سفر دوم و همسفران (کلاس های چهارشنبه) کمک‌راهنمایان جدید شال نارنجی کمک راهنمایی را از نگهبان کنگره و راهنمای خودشان دریافت می‌کنند. اکنون کمک راهنمایان جدید می‌توانند با هماهنگی مرزبانان نمایندگی که قرار است در آنجا فعالیت نمایند ، کار خود را شروع و اقدام به جذب رهجو نمایند .
متن پیمان کمک راهنمایان را ملاحظه می‌کنید.

بسم الله الرحمن الرحيم

پیمان

من مسافر..... در پیشگاه الله و حضور دیده بانان کنگره ۶۰ پیمان می بندم به عنوان کمک راهنما در کنگره ۶۰ ، حافظ اصول ، قوانین و حرمت کنگره ۶۰ باشم و از آن ها تخطی ننمایم و همواره با در نظر گرفتن معرفت ، عمل سالم و عدالت در کمک برای رهایی مسافران از دام اعتیاد کوشا باشم ، باشد در پیشگاه خداوند همیشه سربلند بمانم .

آمین

امضاء نگهبان کنگره

امضاء کمک راهنما

جذب رهجو و تشکیل لژیون :

اساساً در کنگره ۶۰ انتخاب راهنما به عهده رهجو می باشد. تازه واردین ، پس از راهنمایی اولیه (مشاوره) و گذراندن ۳ جلسه اول و شرکت در لژیون تازه واردین ، در جلسه چهارم می توانند راهنمای خود را انتخاب کنند. اگر رهجو نتوانست در جلسه چهارم راهنمای خود را انتخاب کند ، می تواند در جلسات بعدی ، این انتخاب را انجام دهد. گذراندن ۳ جلسه اول برای آشنایی تازه واردین با اصول ، قوانین ، حرمت ها و به طور کلی حال و هوای کنگره ۶۰ می باشد و مانعی ندارد اگر شخصی بعد از گذشت چهار یا پنج جلسه راهنمای خود را انتخاب کند. او فرصت دارد جهت انتخاب درست راهنما بیش از سه جلسه در جلسات شرکت کند. اما انتخاب راهنما یکی از مهمترین ارکان سفر اول محسوب شده و بدون راهنما نمی توان این سفر را انجام داد. تجربه نشان داده است معمولاً تازه واردین راهنمای خود را درست انتخاب می کنند. خصوصیات و وجوه مشترک و یا انرژی های هم جنس ، افکار و دیدگاه مشترک مهمترین عامل برقراری ارتباط بین تازه وارد و

راهنمای منتخب او می‌باشد. در کنگره ۶۰ کسی نمی‌تواند تازه‌وارد را مجبور کند که شخص خاصی را به عنوان راهنما انتخاب کند. برای تازه‌واردین، راهنما تحمیلی نیست، انتخابی است.

کاملاً طبیعی است که راهنمایان در بدو شروع فعالیت، مایلند جذب بیشتری داشته باشند و هر چه سریعتر، لژیون خود را تشکیل دهند (لژیون تشکیل شده است از راهنما و رهجویان تحت پوشش او یا شاگردان او که بعد از اتمام کارگاه‌های آموزشی کنگره ۶۰ دور هم به صورت حلقه می‌نشینند و راهنما آموزش‌های خود را ارائه می‌کند).

راهنما نمی‌تواند به تازه‌واردین مراجعه کند و از آن‌ها بخواهد که رهجوی او شوند. این مراجعه به عهده تازه‌واردین است نه راهنمایان.

جذب رهجو و تشکیل لژیون، امری است که به تدریج صورت می‌پذیرد و راهنمایانی که طبق اصول و قوانین کنگره حرکت می‌کنند، به تدریج و با گذشت زمان، دارای لژیون قوی خواهند بود. جذب رهجو و تشکیل لژیون، اصول خاص خود را دارد که به آن‌ها اشاره می‌کنیم.

الف: راهنما نباید به تازه‌واردین مراجعه کند و از آن‌ها بخواهد که او را به عنوان کمک‌راهنما انتخاب نمایند. این مراجعه به عهده رهجو یا تازه‌وارد است نه راهنما. تجربه نشان داده است رهجویی که به این شکل یا به انتخاب راهنما وارد لژیون شده باشد، موفق نخواهد بود.

ب: راهنما بایستی در تمام جلسات نمایندگی خود حضوری فعال داشته باشد. حضور مستمر راهنما، از مهمترین عوامل جذب رهجو می‌باشد.

ج: خواست و عشق راهنما نسبت به تشکیل لژیون:

خواست قلبی و عمیق و عشق به داشتن رهجو و کمک به رهایی آن‌ها، مسأله‌ای است که نمی‌توانیم اهمیت آن را در قالب کلمات بیان کنیم. این مسأله به قدری قدرتمند است که شاید بتوان گفت مهمترین مسأله در جذب رهجو و تشکیل لژیون می‌باشد.

د: وضعیت ظاهری راهنما:

راهنما به عنوان الگوی انسانی که اعتیاد خود را درمان کرده و به رهایی رسیده است و آموزش‌های لازم را گذرانیده، بایستی از نظر ظاهری در وضعیتی باشد که بیانگر این مطلب باشد. سر و وضع و لباس مرتب و تمیز پوشیدن، منظم و مرتب بودن نیز یکی از اصول مهم جذب رهجو می‌باشد.

س: صبر و عجله نداشتن :

راهنمایی که در بدو شروع کار خود با یک نفر شاگرد یا رهجو لژیون خود را تشکیل می‌دهد و به لژیون دونفره خود اهمیت می‌دهد ، عشق می‌ورزد و ارزش آن را می‌داند ، قطعاً موفق خواهد بود. اما اگر لژیون دونفره خود را با لژیون‌های بزرگ و قدیمی مقایسه کند و به دید حقارت به لژیون خود نگاه کند و ارزش آن را پایین آورد ، موفق نخواهد بود. راهنمایی که با کمترین تعداد شاگرد اما به صورت منظم و با عشق و علاقه ، لژیون خود را تشکیل می‌دهد ، در موفقیت او هیچ شکی نیست.

ش: حضور مستمر در لژیون :

تازه واردین در روزها و هفته‌های اول ورود به کنگره ، وابستگی خاصی به راهنمای خود دارند. محبت راهنما نسبت به رهجو ، قوی‌ترین عامل کشش و جاذبه برای حضور رهجو در کنگره محسوب می‌شود البته در ابتدا.

این مسئله کاملاً طبیعی است و راهنمای موفق کسی است که بتواند این وضعیت را به وجود آورد. اگر در روزها و هفته‌های اول تشکیل لژیون ، حتی ۱ جلسه راهنما غیبت داشته باشد ، در آن جلسه ، رهجویان تازه جذب شده او احساس غریبی و بی‌کسی می‌کنند و ادامه غیبت کمک راهنما ممکن است به جدایی رهجو از کنگره و عدم تشکیل لژیون منتهی شود. بنابراین حضور مستمر و بدون غیبت راهنما ، یکی از اصول مهم تشکیل لژیون می‌باشد. راهنمایان قوی و موفق ، معمولاً با گذشت زمان ، عشق و وابستگی رهجو به خودشان را به کنگره منتقل می‌کنند . یعنی با آموزش‌های خود ، رهجو را عاشق کنگره می‌نمایند ، به نحوی که اگر در شرایط ضروری در جلسه‌ای غیبت داشته باشند ، رهجو احساس غریبی نکند و بدون حضور راهنما نیز بتواند مسیر خود را ادامه دهد.

قوانین تعویض راهنما توسط رهجو:

ممکن است شخصی در ابتدای ورود به کنگره ، تحت تاثیر مواد مخدر و عدم تعادل و یا به هر علت دیگری ، راهنمای خود را درست انتخاب نکند و یا به توصیه دیگران نزد راهنمای خاصی برود و بعد از گذشت مدتی احساس کند که با راهنمای خود آن‌طور که باید هماهنگ نیست و یا خیلی ساده ، از راهنمایش خوشش نمی‌آید. در این شرایط رهجو می‌تواند راهنمای خود را عوض کند.

آیین نامه تعویض راهنما و لژیون در سفر اول

مصوب ۱۴۰۰

۱- هر یک از مسافران سفر اول در کنگره ۶۰ ، در صورتی که مدت دو ماه از سفر اول او گذشته باشد ، می تواند برای یک بار ، راهنمای خود را تعویض نماید .

۲- در صورتی که مسافر سفر اول ، از این قانون استفاده نماید و راهنمای خود را تعویض نماید ، دیگر نمی تواند به لژیون قبلی باز گردد و یا برای بار دوم راهنمای خود را عوض کند .

۳- برای تعویض راهنما ، کفایت مسافر سفر اول به مرزبان کشیک مراجعه نموده و موضوع را با او در میان بگذارد . مرزبان کشیک ، مسافر سفر اول را به راهنما و لژیون منتخب و جدید او معرفی می نماید و از همان لحظه ، مسافر وارد لژیون جدید می شود و مراتب توسط مرزبانان به اطلاع راهنمای قبلی می رسد .

۴- کلیه راهنمایان و کمک راهنمایان کنگره ۶۰ موظف هستند در این شرایط ، رهجوی جدید را پذیرش نمایند و تحت هیچ شرایطی نمی توانند از پذیرش این رهجو امتناع نمایند ، مگر در صورتی که ظرفیت پذیرش لژیون تکمیل باشد .

۵- در صورتی که مسافر سفر اول ، به هر دلیلی در حال سپری کردن دوره سقوط آزاد به دستور راهنمای قبلی خود باشد ، تا پایان دوره سقوط آزاد ، نمی تواند وارد لژیون جدید شود . این موضوع از سوی مرزبان کشیک مورد سوال و بررسی قرار می گیرد .

۶- در صورتی که راهنما یا کمک راهنما ، در حالیکه لژیون او ظرفیت پذیرش رهجوی جدید داشته باشد و از پذیرش این افراد خودداری نماید ، برای مدت سه ماه لژیون او بسته خواهد شد و نمی تواند رهجوی جدید پذیرش نماید . این موضوع توسط مرزبانان ، کنترل و به اجرا گذاشته خواهد شد .

۷- ظرفیت و سقف تعداد رهجویان سفر اول در کنگره آقایان و خانم های مسافر در لژیون کمک راهنمایان (شال نارنجی) ۱۴ نفر و در لژیون راهنمایان (شال آبی) ۱۶ نفر می باشد . در کنگره همسفران خانم و آقا ، در لژیون کمک راهنمایان ۱۰ نفر و در لژیون راهنمایان ۱۲ نفر تعیین گردیده است .

۸- کمک راهنمایان و راهنمایان کنگره ۶۰ موظف هستند ، هنگام حضور در کارگاه های آموزشی کنگره ۶۰ ، از پیراهن سفید و شال کمک راهنمایی و یا راهنمایی خود استفاده نمایند . کمک راهنمایان و راهنمایانی که ظرفیت لژیون آنها تکمیل است ، شال خود را به نشانه بسته بودن لژیون ، یک دور به دور گردن خود می اندازند و کمک راهنمایان و راهنمایانی که ظرفیت پذیرش رهجوی جدید دارند ، از شال خود به نشانه باز بودن لژیون ، به صورت معمولی و رها استفاده می نمایند.

۹- لژیون هایی که ظرفیت آنها تکمیل است ، هر زمان که یکی از مسافران سفر اولی آن ها به رهایی برسد و وارد سفر دوم شود ، در ازای آن می توانند یک رهجوی جدید پذیرش نمایند .

آیین نامه تعویض راهنما در سفر دوم

مصوب C14

- ۱- هر یک از مسافران سفر دوم در کنگره ۶۰ ، می تواند برای یک بار راهنمای خود را تعویض نماید .
- ۲- در صورتی که مسافر سفر دوم از این قانون استفاده نماید ، دیگر نمی تواند به لژیون قبل باز گردد .
- ۳- برای تعویض راهنما در سفر دوم ، کفایت به مرزبان کشیک مراجعه و موضوع با او در میان گذاشته شود تا مرزبان کشیک او را به راهنما و لژیون جدید معرفی نماید .
- ۴- مسافران سفر دوم که اقدام به تعویض راهنما می نمایند ، با یستی در اعلام سفر ، از نام راهنمای جدید استفاده نمایند و مجاز به استفاده از نام راهنمای قبلی نمی باشند .
- ۵- اشخاصی که در سفر دوم اقدام به تعویض راهنما می نمایند ، اگر کمک راهنما شدند ، جزء آمار آخرین کمک راهنمای سفر اول خود به حساب می آیند .
- ۶- مسافران سفر دوم از زمانی که در آزمون کمک راهنمایی قبول می شوند ، دیگر نمی توانند راهنمای خود را تعویض نمایند .

رهجو کیست ؟

راهنمایان در آغاز فعالیت خود با انرژی و عشق زیاد و بی شائبه و بدون تبعیض ، تمام توان خود را برای آموزش و به رهایی رسیدن رهجویان خود ، به کار می گیرند.

این امر بسیار با ارزش و گرانبه است و تا نباشد موفقیتی برای راهنما نخواهد بود. اما در این میان رهجویانی هم پیدا می شوند و آنگونه که مد نظر کنگره ۶۰ می باشد خواستار رهایی و تشنه رهایی از اعتیاد نیستند . ممکن است آن ها تحت فشار اطرافیان و خانواده به کنگره آمده باشند و توجه چندانی به آموزش ها نداشته باشند ، راهنمای موفق کسی است که در صورت شناسایی چنین افرادی در لژیون خود ، با صبر و شکیبایی به آموزش خود ادامه بدهد و از عدم موفقیت آن ها ناراحت نباشد . معمولاً راهنما با موفقیت و پیشرفت شاگردان و رهجویانش راضی و خشنود است و با عدم موفقیت و عدم پیشرفت شاگرد یا رهجو، نگران و ناراحت است که این امر کاملاً طبیعی است . اما راهنما

بایستی متوجه این موضوع باشد که به خاطر چنین افرادی که خواستار رهایی نیبستند و پیشرفتی ندارند ، عملکرد خود را زیر سوال نبرد و دلسرد نشود و انرژی خود را بیش از اندازه صرف این افراد نکند و در صورت تشخیص و صلاحدید ، می تواند آن ها را به کمیته انضباطی مرزبانان معرفی نماید .

راهنما بایستی انرژی خود را مصروف آنانی کند که خواهان رهایی از دام اعتیاد بوده ، پیشرفت می کنند و به آموزش های راهنما اهمیت می دهند .

رهجوی واقعی و موفق و خواستار رهایی کسی است که به صورت منظم در جلسات شرکت می کند و پی گیر کار خود می باشد . رهجو بایستی بیاموزد که وظیفه رهجو است که سراغ راهنما برود ، سوال کند ، برنامه بگیرد و مشکلات خود را مطرح کند . راهنما وظیفه ندارد که پی گیر رهجو باشد ، راهنما نباید به دنبال رهجو باشد ، وظیفه رهجو است که پرسد و برنامه بخواهد . البته در روزها و هفته های اول ، تا زمانی که رهجو به سیستم آشنا نیست ، راهنما با دقت تمام ، پی گیر وضعیت رهجو است حتی در ادامه نیز راهنما غیر مستقیم و بدون اینکه رهجو متوجه باشد وضعیت او را به دقت زیر نظر دارد ، اما وظیفه رهجو است که مراقب و مواظب خودش باشد . (وادی سوم) .

رهجو یعنی جوینده ، همانگونه که دانشجو در دانشگاه پی گیر و مسئول دانش آموختن و موفقیت خود می باشد ، رهجو نیز به همین شکل عمل می کند . وضعیت رهجو مانند وضعیت دانش آموز در مدرسه نیست که لحظه به لحظه مواظب او باشند .

چگونگی اداره و تدریس در لژیون :

همانگونه که در بخش های قبلی توضیح داده شد ، لژیون ، گروه کوچکی است متشکل از راهنما و رهجویان تحت پوشش او . این گروه یا لژیون پس از اتمام کارگاه های آموزشی رسمی کنگره ، تشکیل جلسه می دهند . در این جلسات ، راهنما آموخته ها ، دانش و تجربه خودش را به رهجویان ارائه می کند . در جلسات لژیون ، علوم کنگره ۶۰ در خصوص شناخت اعتیاد و انسان ، با تفسیر بیشتر و در فضایی دوستانه و صمیمی ، تدریس و به بحث گذاشته می شود .

جالب است بدانید در ابتدای تشکیل کنگره زمانی که لژیونها وجود نداشتند ، یکی از مشکلات کنگره ، افرادی بودند که به دنبال خط و خطوط درمان خود نبودند و برای خود باند و گروه تشکیل داده بودند و کار آنان مقابله و خنثی کردن روش درمان کنگره و آموزش های کنگره بود . برای نمونه

الفاظ ناشایست به کار می‌بردند ، مشروب می‌خوردند ، در خانه‌هایشان جلسات مشروب خوری و مصرف مواد می‌گذاشتند و در حقیقت چون خودشان در درمان موفق نبودند ، نقش نیروهای تخریبی و بازدارنده را به عهده گرفته بودند و سعی می‌کردند دیگران را نیز به جهنم خودشان وارد کنند . آن‌ها گروهی عمل می‌کردند و می‌توان گفت نقش تعیین کننده‌ای داشتند . در این شرایط هیچ راه حل منطقی برای مقابله با آن‌ها بدون درگیری وجود نداشت و به فرض اگر آن‌ها از کنگره اخراج می‌شدند ، قدر مسلم پس از چند صبحی گروه اراذل و اوباش دیگری شکل می‌گرفت.

این موضوع ، فکر بنیان گذار و نگهبان کنگره را مشغول کرده بود و هیچ راه حل منطقی به نظر نمی‌رسید. تا اینکه پس از چندین ماه ، یک روز نگهبان کنگره در شورای دیده‌بانان این موضوع را مطرح کرد که از این به بعد ما از اراذل و اوباش درس می‌گیریم و برای خودمان در کنگره آنقدر باند درست می‌کنیم تا این باندها ، باندهای منفی را به طور خودکار منهدم و پراکنده نمایند و فرصت درست کردن باند مخرب را به هیچ کس ندهند .

ما از گروه مافیا درس می‌گیریم و خانواده به وجود می‌آوریم ، با این فرض که خانواده‌های گروه مافیا در جهت خلاف و یا تخریب و خرید و فروش مواد مخدر عمل می‌کنند ، ولی خانواده‌های ما در جهت علم ، آگاهی ، آموزش ، درمان اعتیاد و صراط مستقیم کار خواهند کرد و نام هر خانواده را لژیون و نام راهنمای آن لژیون را پدرخوانده می‌گذاریم و به این دلیل می‌گوییم لژیون ، چون در جنگ‌ها ، افراد یک لژیون ، یکدیگر را در مقابل دشمن با آرایش نظامی حفظ می‌کردند و لژیون‌های ما هم افراد خودشان را در مقابل نیروهای تخریبی و بازدارنده حفظ می‌کنند. و الحق از آن روز دیگر هیچ خبری از باندهای مخرب و افراد مخرب نیست . لژیون‌ها ، پایه‌های اصلی برای آموزش علم ، انسانیت ، محبت ، درمان و رهایی از دام اعتیاد شده‌اند.

آن روز (تیرماه ۱۳۸۰) فرمان تشکیل لژیون‌ها توسط بنیان‌گذار و نگهبان کنگره ۶۰ صادر گردید و چه فراز و نشیب‌هایی که طی شد ، یادش به خیر.

تجربه نشان داده است موفق‌ترین لژیون‌ها ، لژیون‌هایی بوده‌اند که اصول و مبانی آموزشی خود را بر پایه جهان بینی که یکی از سه ضلع مثلث درمان اعتیاد می‌باشد ، بنا نهاده‌اند. راهنمایان کنگره ۶۰ موظف هستند در لژیون خود فقط منابع آموزشی و نوشتارها و متون کنگره ۶۰ را تدریس کنند و از استناد و استفاده از منابع غیر، خودداری نمایند.

آنچه که به طور کامل مسئله اعتیاد و درمان آن را در کامل‌ترین شکل خود تجزیه و تحلیل و نتیجه‌گیری می‌نماید ، نوشتارها ، مقالات و منابع آموزشی کنگره ۶۰ می‌باشد . شخصی که بتواند آموزش‌های کنگره ۶۰ را آموخته و عمل کند قطعاً در هر مقطع و وضعیتی از اعتیاد باشد ، قادر

خواهد بود اعتیاد خود را در کامل‌ترین شکل ، درمان کند . درمان قطعی اعتیاد حداقل نتیجه آموزش های کنگره ۶۰ می‌باشد.

در حال حاضر علوم کنگره ۶۰ در صور مختلف آموزشی ، نظیر کتاب عبور از منطقه ۶۰ درجه زیر صفر ، وادی ها ، جزوات جهان بینی ، مقالات علمی ، سی دی های جهان بینی و کارگاه های آموزشی با ۵۲ دستور جلسه سالانه ، به قدری گسترده است که هیچ زمانی تکراری نشده و راهنما به اندازه کافی منابع و خوراک آموزشی برای خود و لژیون ، در اختیار دارد. این درحالی است که کنگره ۶۰ با توجه به اینکه یک مرکز علمی و تحقیقاتی است با قدرت و سرعتی زیاد به تولید علم می پردازد و اعضای کنگره در عرصه علوم اعتیاد ، پیشگامان عصر خود می باشند و هر روز از علوم روز برخوردار هستند.

اگر قرار باشد در لژیون ، اصول آموزشی کنگره ۶۰ ، پیاده و تدریس نشود ، قطعاً مسیر حرکت لژیون تغییر کرده و به طرف صحبت های عامیانه ، خاطرات بی ارزش زمان اعتیاد و مصرف مواد مخدر و مطالب پوچ و بی محتوا سوق داده خواهد شد. در این حالت ، فضای لژیون ، فضایی مسموم ، آلوده و بی حاصل خواهد بود که برای اعضای آن چیزی جز اتلاف وقت و حال بد ارمغان دیگری نخواهد داشت . خروجی چنین لژیونی نیز جز افرادی به هم ریخته که فقط مصرف مواد خود را قطع کرده اند ، چیز دیگری نخواهد بود. این افراد نمی توانند در آینده به استاد و راهنما تبدیل شوند ، زیرا چیزی جز اباطیل نیاموخته‌اند.

در سمت مقابل ، لژیون هایی که از زمان کوتاه خود ، حداکثر استفاده را کرده و آموزش خود را بر پایه جهان بینی استوار کرده‌اند ، از لحظه به لحظه اوقات خود در لژیون به خوبی بهره برده و از هر جلسه لژیون با دست پر بیرون می آیند . جلسات این لژیون ها هیچ وقت خسته کننده و تکراری نخواهد بود و همیشه جاذبه قوی خود را حفظ می کند.

این لژیون ها اندک اندک و با گذشت زمان به لژیون های قدرتمندی تبدیل می شوند که هر کدام ، چندین لژیون دیگر و باز هریک از آن ها لژیون های دیگری را به وجود خواهند آورد که میوه های مرغوب و شیرین به عمل می آورند . خروجی این لژیون ها استادانی هستند که به خوبی قادرند راهنمایی و هدایت لژیون دیگری که خود آن را به وجود می آورند ، به عهده گیرند.

چگونگی اداره لژیون ، بستگی تام به خط فکری ، دیدگاه ، جهان بینی و آموخته های راهنمای لژیون دارد . راهنمای قوی و آموزش دیده ، در کمال آرامش و با قدرت تمام لژیون خود را به بهترین شکل ممکن اداره می کند و از آموزش شاگردان خود لحظه ای غفلت نمی کند.

او در لژیون خود به شاگردان خود این فرصت را می دهد که ابراز وجود کنند ، صحبت کنند و عقاید خود را در چارچوب اصول و قوانین و حرمت کنگره بیان کرده و تبادل نظر کنند . او همچنین به شاگردان خود در فرصت های مختلف می آموزد تا چگونگی اداره لژیون را فرا گیرند و اگر زمانی راهنما غیبت داشته باشد لژیون به کار خود ادامه دهد و تعطیل نشود. لژیون موفق به شخص راهنما متکی نیست و اگر در جلسه ای راهنما غیبت داشت ، بدون حضور راهنما نیز به کار خود ادامه می دهد.

راهنما بایستی همواره به این موضوع توجه کافی داشته باشد که متکلم وحده نباشد و فقط خودش در لژیون صحبت نکند ، رهجویان و اعضای لژیون بایستی به اندازه کافی فرصت صحبت کردن را داشته باشند .

در این حالت ، اعضای لژیون در فضایی صمیمی صحبت کردن در جمع را فرا می گیرند و برای گفت شنود و مشارکت در جلسات و کارگاه های آموزشی رسمی کنگره آماده می شوند. همچنین هریک از اعضای لژیون دیدگاه خود را پیرامون مطالب مختلف بیان می کند و راهنما به صورت غیر مستقیم ، از درون رهجو و تفکرات و دیدگاه او نسبت به موضوعات مختلف آگاه می شود و این امر نقش مهمی در هدایت رهجو توسط راهنما دارد. راهنما هرزمان که تشخیص بدهد صحبت می کند و نظرات ارائه شده در لژیون را اصلاح و هدایت می کند.

همچنین راهنما همواره این مطلب را در چشم انداز خود دارد و آن این است که در تمامی بحث و گفتگوها ، روی مسئله اعتیاد فرود آید تا تمامی اعضای لژیون در هر مقطعی از سفر اول یا دوم ، به اندازه کافی بهره برده باشند.

یکی از موضوعاتی که معمولاً در لژیون ها مشاهده می شود این است که هریک از اعضای لژیون مایلند پیرامون موضوع مد نظر آن ها صحبت شود . سفر اولی دوست دارد موضوعی مطرح شود که مورد نیاز اوست و یا سفر دومی دوست دارد موضوع مورد بحث در لژیون باب طبع او و سفر دوم باشد . شاید در این وضعیت هرکسی فقط به فکر موضوع پیشنهادی خودش باشد .

راهنما به آن ها می آموزد که همواره نیاز خود را در دل نیاز دیگران بیابند و جستجو کنند. کسی که به نیاز دیگران توجه می کند قطعاً نیاز خودش هم برآورده خواهد شد. گذشت در لژیون و توجه به خواسته های دیگران ، از آموزش های مهم راهنما می باشد.

یکی دیگر از موضوعاتی که لازم است راهنما توجه کافی به آن داشته باشد این است که در فرصت های مناسب ، اداره لژیون را به اعضای لژیون بسپارد ، در حالیکه خودش نیز حضور دارد. این امر باعث می شود تا اعضای لژیون چگونگی اداره لژیون را بیاموزند و اگر زمانی راهنمای لژیون

حضور نداشته باشد ، لژیون تشکیل شده و به کار خود ادامه دهد . لژیون نبایستی فقط به فرد راهنما متکی باشد . لژیون قوی بایستی بدون حضور راهنما تشکیل جلسه داده و به کار خود ادامه دهد . لژیون ، مهمترین پایگاه آموزشی راهنما و رهجو در کنگره ۶۰ است و یکی از مهمترین آموزش های کنگره ۶۰ نیز در بخش جهان بینی است . لژیون قوی و پرمحصول بدون آموزش جهان بینی به وجود نمی آید . شاید برای راهنمایان کنگره ۶۰ ، چیزی لذت بخش تر از داشتن لژیون قوی که مطابق با اصول ، قوانین و حرمت کنگره ۶۰ حرکت می کند ، نباشد . هیچ کس بدون تلاش ، صبر و استقامت به این پایگاه و این لذت بی نظیر دست نیافته و دست نخواهد یافت .

منبع آموزشی در لژیون :

کتاب عبور از منطقه ۶۰ درجه زیر صفر، مهمترین و کاملترین مجموعه آموزشی کنگره ۶۰ :

هدف از به وجود آمدن و تدوین کتاب عبور از منطقه ۶۰ درجه زیر، وجود منبعی کامل و راهنمایی جامع ، جهت درمان اعتیاد می باشد. این کتاب با بهره گیری از قوی ترین مولفه های آموزشی ، یعنی نور ، صوت و حس ، در قالب کلام ، تصویر و موسیقی ، هر آنچه یک مصرف کننده مواد مخدر با هرنوع مصرف و با هر گونه شرایط سنی ، اقلیمی ، مذهبی و نژادی ، برای درمان اعتیاد خود ، نیاز به آموختن دارد ، در ساده ترین و قابل فهم ترین شکل ممکن در اختیار او قرار می دهد . کتاب عبور از منطقه ۶۰ درجه زیر صفر ، روش درمان تدریجی یا کاهش پله ای مصرف مواد مخدر (تیپرینگ) را به تفصیل و با جزئیات کامل ، از ابتدا تا انتها توضیح می دهد . تمامی حالاتی که یک مسافر سفر اول ممکن است در طول سفر با آن ها مواجه شود ، اعم از تثبیت و کاهش پله ای مصرف ، وضعیت خواب ، مسائل زناشویی ، وضعیت کاری و غیره .. در این کتاب به آنها اشاره شده است . در بخش جهان بینی نیز ۱۴ وادی کنگره که شالوده و زیربنای آموزش جهان بینی کنگره ۶۰ را تشکیل می دهند ، در این کتاب تحت عنوان قوانین ، از آن ها یاد شده و در مورد آن ها توضیح داده شده است . سخنان و راهنمایی های اساتید کنگره ۶۰ خطاب به نویسندگان کتاب که در واقع خطاب به تمامی استفاده کنندگان از این کتاب می باشد ، مهمترین و در عین حال ساده ترین مسائلی که جهت خروج از دام اعتیاد ، اعم از صور آشکار و پنهان برای دوری از ضد ارزش ها و دریک کلام انسان

بودن و در صراط مستقیم بودن ، نیاز به فراگیری آن ها می باشد را بیان می کنند و خواننده را به تفکر وادارند.

این کتاب با بررسی مسئله بیماری اعتیاد از زوایای مختلف و به کارگیری تمثیل های متفاوت ، گره های کور این بیماری را که تا کنون در هیچ مرجعی به آن ها اشاره نشده است را باز می کند. نویسنده کتاب یا پایه گذار و نگهبان کنگره ۶۰ به گونه ای این کتاب را به رشته تحریر در آورده اند که تمامی مطالب آن مستند بوده و کوچکترین مطلبی بدون پشتوانه علمی و تجربی در آن قید نشده است. این کتاب در نوع خود و به منظور درمان بیماری اعتیاد بی نظیر است و کاملترین مجموعه آموزشی است که تاکنون در این حوزه ارائه شده است و روزی خواهد رسید که این کتاب در سطح جهان با همین اوصاف شناخته و استفاده شود.

قدر مسلم ، آموزش و تدریس مطالب این کتاب در لژیون توسط راهنما ، می تواند بیشترین بهره و بار آموزشی را به همراه داشته باشد. دریایی از مطالب که نه تکراری است و نه خسته کننده . ترتیب مطالب کتاب به گونه ای است که خواننده را خسته نمی کند و از تنوع خاصی برخوردار است و برای لژیون می تواند مهمترین منبع آموزشی باشد.

روابط راهنما و رهجو:

حلقه اتصال بین راهنما و رهجو عشق و محبت است و یا در جمله ای کاملتر، محبت ، عقل و ایمان است که راهنما و رهجو را به یکدیگر متصل می کند . رابطه راهنما و رهجو رابطه شاگرد با معلم یا استاد است .

این رابطه از فرهنگ شرق تبعیت می کند نه از فرهنگ غرب. در فرهنگ غرب بیشتر روابط بر حسب وظیفه است اما در شرق روابط صرفاً بر مبنای وظیفه نیست . در این رابطه ، موضوعاتی چون عشق ، محبت و احترام متقابل نیز مطرح می شود. راهنما بایستی قلباً رهجو یا شاگردش را دوست داشته باشد و قلباً و با تمام وجود بخواند به او کمک کند. رهجو نیز متقابلاً بایستی راهنمایش را به عنوان استاد و معلم بپذیرد ، او را دوست بدارد و به او احترام بگذارد.

رابطه راهنما و رهجو رابطه ای بر مبنای دوستی و رفاقت نیست .

در رابطه دوستانه جایی برای آموزش ، حرف شنوی و احترام در حد استاد وجود ندارد. راهنما و رهجو دوست و رفیق یکدیگر نیستند ، بلکه ارتباط آن ها بسیار فراتر و والاتر از مرتبت دوستی و رفاقت است .

اگر رهجو راهنما را دوست و رفیق خود خطاب کند ، جایگاه راهنما را بسیار پایین آورده است و از او آنچنان که باید ، تبعیت نمی کند.

راهنما ، همانگونه که واژه آن ، بیان مفهوم می کند به معنی نشان دهنده راه است و رهجو نیز به معنی جوینده راه .

راهنما فقط راهنمایی می کند ، رهجو پذیرفت و عمل کرد فی به المراد ، و اگر نپذیرفت و عمل نکرد ، خود داند. راهنما از رهجو خواهش نمی کند که بیاید ، عمل کند و درمان شود ، خیر ؛ در کنگره ۶۰ چنین چیزی وجود ندارد.

اگر رهجو پس از گذشت مدت طولانی نتواند خود را با کنگره و دستورات راهنما هماهنگ کند و پیشرفتی نداشته باشد ، راهنما می تواند او را به مرزبانان و کمیته انضباطی معرفی کند. زیرا کنگره ۶۰ جایی برای حضور معتادانی که خواستار اعتیاد هستند ، نیست. کنگره ۶۰ محل حضور مسافران در حال تلاش و خواستار رهایی از دام اعتیاد است.

راهنما به رهجو احترام می گذارد و رهجو نیز متقابلاً و در حد استاد به راهنمای خود احترام می گذارد. راهنما بر حسب شرایط می تواند برخوردهای متفاوتی با رهجو داشته باشد . می تواند در مواردی اگر لازم بداند به رهجو آن چنان که باید احترام نگذارد ، یا به قول معروف او را تحویل نگیرد . ممکن است بخواهد در چارچوب تعیین شده ، رهجو را تنبیه کند و رهجو موظف است تبعیت کند.

راهنما مطابق میل رهجو برخورد نمی کند ، بلکه این رهجو است که بایستی در چارچوب تعیین شده و در مسیر خود برای درمان اعتیاد خود در کنگره ۶۰ مطابق دستورات راهنما عمل کند.

اصول ، قوانین و حرمت کنگره ۶۰ ، چهارچوب خاصی را برای حوزه و حدود ارتباط بین راهنما و رهجو تعیین کرده است . این چهارچوب ، محدوده ای است که راهنما و رهجو در کمال امنیت ، آرامش و بدون هرگونه تنش و به دور از هرگونه آسیب ، به وظیفه خود عمل می کنند و مسیر خود را ادامه می دهند . این چهارچوب با استفاده از دانش و تجربیات چندین ساله کنگره ۶۰ تعیین گردیده است.

کنگره ۶۰ معتقد است مرز و حدود رابطه راهنما و رهجو در فضا و مکان کنگره و در حوزه کاهش مصرف مواد مخدر و راهنمایی درمان اعتیاد است .

رهجو برای دریافت راهنمایی لازم ، باید در کنگره حضور یابد و راهنما نیز راهنمایی خود را فقط در مکان کنگره و به شکل حضوری ارائه می کند . کنگره ۶۰ اعتقادی به راهنمایی در خارج از فضا

و مکان کنگره و به صور دیگر مانند راهنمایی تلفنی ندارد. (مگر در موارد خاص و افرادی که در شهرستان هستند) .

کنگره ۶۰ معتقد است راهنما و رهجو تحت هیچ شرایطی نباید رابطه پولی ، رابطه کاری و رابطه خانوادگی برقرار کنند . برقراری رابطه پولی ، رابطه کاری و رابطه خانوادگی به منزله پایان رابطه صحیح و سالم و قانونی بین راهنما و رهجو است .

در این حالت ، روند آموزش و درمان متوقف و حرکت به سوی قهقرا و سقوط ، هم برای رهجو و هم برای راهنما آغاز می گردد.

تجربه نشان داده است هرگاه بین راهنما و رهجو ، رابطه پولی ، رابطه کاری و یا رابطه خانوادگی برقرار شده است ، سرانجامی جز سقوط برای راهنما و رهجو در پی نداشته است.

راهنمایانی که با رهجویان خود پا را از محدوده تعیین شده فراتر گذاشته و در برخوردها و صحبت ها ، حرمت کنگره را نادیده گرفته و در شکلی بسیار صمیمی و دوستانه مزاح می کنند و جوک می گویند ، جایگاه راهنمایی خود را متزلزل و از دست داده اند. آنها وضعیتی را به وجود می آورند که منتهی به تخریب خود و رهجو می شوند .

رابطه راهنما و رهجو به گونه ای است که راهنما در رهجو ، خودش را می بیند و رهجو در راهنما، الگوی درمان و صراط مستقیم را می بیند. در این حالت بهترین و تاثیرگذارترین آموزش ، نهایت احترام و محبت و بهترین نتیجه عاید خواهد شد . هرگونه تخطی از اصول ، قوانین و حرمت کنگره ، باعث از بین رفتن حالت فوق و در نهایت نتیجه منفی خواهد داشت.

راهنما بایستی به شدت متوجه اعمال و گفتار خود باشد زیرا رهجو ، راهنما را الگوی خود قرار می دهد . کنگره ۶۰ راهنما و رهجو را شدیداً از برقراری رابطه و رفت و آمد خانوادگی برحذر می کند . هرگاه راهنما و رهجو اقدام به این امر، یعنی برقراری رابطه خانوادگی و آمدورفت خانوادگی نمایند ، مسائل و احساسی بین آن ها به وجود می آید که راهنما را از راهنمایی صحیح و رهجو را از تبعیت و حرف شنوی باز می دارد و در این حالت نتیجه معلوم است که چه خواهد شد.

آنچه که در رابطه راهنما و رهجو بسیار تعیین کننده است ، عدالت ، معرفت و عمل سالم است . این مثلث ، زمانی در روابط راهنما و رهجو قابل اجرا می باشد که رابطه آن ها فقط در چارچوب تعیین شده در اصول ، قوانین و حرمت کنگره باشد .

موفق ترین راهنمایان کنگره ۶۰ کسانی هستند که در حوزه تعیین شده ، اقدام به راهنمایی می کنند . آن ها در کمال آرامش و با قدرت تمام ، عدالت ، معرفت و عمل سالم را به اجرا می گذارند و هیچ گونه ترس و واهمه و یا رودربایستی ندارند.

آنچه که باعث می شود راهنما نتواند عدالت ، معرفت و عمل سالم را در برخورد با رهجو پیاده کند ، تخطی از اصول ، قوانین و حرمت ها و گام برداشتن در خارج از مرزهای تعیین شده است . به محض خروج راهنما از حدود تعیین شده ، هر لحظه بایستی منتظر اتفاق و رویدادی منفی و غیر منتظره در روابط خود با رهجو باشد که نتیجه آن بسیار ویرانگر و شاید غیر قابل جبران باشد.

جذبه و هیبت پدر و محبت مادر:

راهنما همواره باید به گونه ای برخورد کند که جذبه و هیبت یک پدر را داشته باشد که رهجو تحت هیچ شرایطی به خود اجازه ندهد که با راهنمایش مزاح کند و یا حرمت ها را زیر پا بگذارد. راهنما باید در مورد اشتباهات و یا کاهلی و بی خیالی رهجو ، طوری برخورد کند که رهجو خیال نکند آزاد است و هر طور که مایل است می تواند رفتار کند و همواره از ارتکاب اشتباه ترس داشته باشد و کار خود را درست انجام دهد.

روی دیگر ، محبت مادر است . راهنما در صورت ظاهر، ممکن است سخت گیر باشد ، اما در صورت باطن ، یک مادر مهربان است و تمامی رهجویان خود ، حتی رهجویان کم کار که سفر خوبی نیز ندارند را دوست دارد ، عاشقانه آن ها را دوست دارد و عاشق به رهایی رسیدن آن هاست ، چرا که تا این عشق و دوست داشتن نباشد آن ها به رهایی نمی رسند. یک پدر ممکن است فقط فرزندان خوب و موفق خود را دوست داشته باشد ، اما مادر تمام فرزندان خود را ، چه خوب و چه بد ، همه را به یک شکل و یک اندازه دوست دارد . موفق باشد یا نا موفق ، زشت باشد یا زیبا ، باهوش باشد یا عقب مانده ، برای او فرقی ندارد ، همه را دوست دارد.

راهنمایان کنگره نیز به همین گونه بایستی تمامی رهجویان خود را دوست داشته باشند .

انواع مواد مخدر و روش DST (تریاک . هرویین . قرص . حشیش . تمجریک . کرک . شیشه . الکل)

شناخت صورت مسئله اعتیاد و مثلث درمان اعتیاد از ابتدایی ترین و در عین حال مهمترین موضوعاتی هستند که در کنگره ۶۰ آموزش داده می شوند . کمک راهنما علاوه بر آموختن این موضوعات در ابتدای ورود به کنگره ، به منظور درمان اعتیاد خود ، بایستی توان انتقال و آموزش آن به دیگران را نیز در ادامه ، کسب کند. این موضوع سطح عمیق تری از آموزش را می طلبد که کمک راهنمایان کنگره ۶۰ این آموزش را پشت سر گذاشته اند . در بخش جسم و یا فیزیولوژی سیستم ایمنس و چگونگی راه اندازی آن با متد DST و یا تیپرینگ ماده مصرفی ، یکی از بخش هایی است که مستقیماً به شخص راهنما مربوط می شود و راهنما بایستی در قالب مدت زمان حداقل ۱۰ ماه طول درمان ، با برنامه ریزی و محاسبات دقیق ، برنامه مصرفی رهجو را به صورت پیوسته و مرتب تنظیم نماید.

در روش DST کنگره ۶۰ اپیوم یا اپیوم تینکچر به عنوان کاملترین ، بهترین ، کم خطرترین ، کم عارضه ترین و سالمترین دارو برای درمان اعتیاد شناخته شده است . مصرف کنندگان مواد مخدر با هر نوع مصرف ، در نهایت بایستی اپیوم یا اپیوم تینکچر را به عنوان دارو مصرف کنند . (مگر در موارد خاص با شور و تشخیص نگهبان کنگره).

در ابتدای شروع برنامه کاهش پله ای و تیپرینگ ، ممکن است تا مدتی بعضی از انواع مواد مخدر مانند قرص های روان گردان یا تمجریک یا حشیش ، مصرف و تیپر شود ، اما در نهایت به اپیوم منتهی می شود. کمک راهنما بایستی چگونگی تنظیم برنامه رهجو با توجه به مصرف های فوق و کاهش پله ای و تدریجی با پروتکل DST را کاملاً مسلط باشد.

مهمترین اصولی که راهنما در هنگام تنظیم برنامه رهجو ، باید مد نظر قرار دهد ، به شرح زیر است .

الف : مسائل زناشویی :

رهجویانی که متاهل هستند در هنگام کاهش پله ای مصرف ، ممکن است در انجام مسائل زناشویی با مشکلاتی مواجه شوند. با توجه به سال ها مصرف مواد مخدر و از آنجاییکه مصرف مواد مخدر در مسائل زناشویی و نزدیکی ، اختلالاتی همچون انزال دیر و کاهش میل جنسی را سبب می شود ، لذا با کاهش مقدار مصرف ، افزایش میل جنسی و انزال سریع از تغییرات به وجود آمده محسوب می شود که کاملاً طبیعی است. در این وضعیت ، راهنما بایستی در هنگام تنظیم برنامه مصرفی رهجو

حتماً به این مسئله توجه و دقت کافی داشته باشد و برنامه را به گونه‌ای تنظیم نماید که مشکلات رهجو در این خصوص به حداقل برسد.

ب: وضعیت شغلی:

رهجویانی که شاغل هستند و بعضاً شغل‌های حساس دارند نیز از جمله مواردی هستند که راهنما موظف است در هنگام تنظیم برنامه، به وضعیت کاری آنها توجه نماید. اکثر مراجعان کنگره ۶۰ نزدیک به ۸۰٪ درصد شاغل می‌باشند.

ج: همزمانی ساعات مصرف و کلاس‌های کنگره:

در تنظیم برنامه رهجو بایستی به گونه‌ای عمل شود تا زمان مصرف مواد مخدر با ساعات برگزاری کارگاه‌های آموزشی تداخل پیدا نکند. زیرا رهجو مجبور می‌شود جیره خود را با خود حمل و به کنگره بیاورد که خلاف قوانین می‌باشد.

د: خواب شب:

منظم بودن ساعات خواب و خصوصاً خواب شب، یکی از مسائل بسیار مهمی است که می‌بایست در سفر اول به تعادل برسد. نا منظم بودن ساعات خواب و شب بیداری از مخرب‌ترین عواملی است که موفقیت رهجو را در سفر اول به تعویق می‌اندازد. راهنمایان کنگره ۶۰ برنامه مصرفی رهجو را همیشه با در نظر گرفتن وضعیت خواب رهجو تنظیم می‌نمایند. زیرا بعضی از مصرف‌های شبانه و دیر وقت، از عوامل مهم ایجاد بی‌نظمی در خواب شب می‌باشد.

تریاک . روش درمان تدریجی و کاهش پله‌ای . DST

همان گونه که در قسمت های قبل اشاره شد ، در متد DST ، کاملترین ، با راندمانترین ، سالمترین ، و قوی ترین دارو جهت درمان اعتیاد اپیوم یا اپیوم تینکچر می باشد . در حال حاضر در هیچ کجای دنیا دارویی بهتر از اپیوم یا اپیوم تینکچر برای درمان اعتیاد شناسایی و یا ساخته نشده است . اپیوم دارای حداقل ۲۵ نوع آکالوئید شناخته شده است نظیر مرفین ، کدین ، نارسئین ، ناکوتین ، پاپاورین و غیره اپیوم با توجه به ترکیبات قوی دارویی خود ، می تواند بهترین جایگزین برای انواع مواد مخدر در روش درمان تدریجی به کار گرفته شود . کاملترین محصول دانش بشری در ساخت داروهای درمان اعتیاد که اکنون استفاده می شود متادون است . طبق آخرین تحقیقات انجام شده ، متادون پس از جایگزینی با مواد مخدری همچون هروین ، اعتیاد سنگین تری را به وجود می آورد که درمان آن به مراتب سخت تر می شود . متادون یک مخدر کاملاً صنعتی و شیمیایی است و عوارض بیشماری را به وجود می آورد که در مصرف مواد مخدری مانند تریاک و هروین مشاهده نمی شود .

تثبیت :

مصرف کنندگانی که به کنگره ۶۰ مراجعه می کنند و مصرف آن ها تریاک می باشد ، اولین حرکتی که در آغاز روش درمان تدریجی یا سفر اول صورت می گیرد ، تثبیت مقدار و زمان مصرف است . معمولاً مصرف کنندگان مواد مخدر ، حساب و کتاب و مقدار و اندازه دقیقی برای مصرف خود ندارند و بی رویه مصرف می کنند . این مقدار می تواند در هر روز متفاوت باشد و در زمان های نامنظم صورت می گیرد .

در روش DST ، نظم در مقدار و زمان مصرف ، یکی از مهمترین ارکان می باشد . تا زمانی که مصرف کننده نتواند مصرف خود را منظم کند ، کاهش یا تپیر امکان پذیر نخواهد بود . بنابراین ، مرحله تثبیت و مصرف منظم ، اولین گام محسوب می شود .

دستور تثبیت توسط مشاور یا راهنمای اولیه ، یا در لژیون تازه واردین و یا توسط راهنماییکه شخص انتخاب می کند صادر می شود . معمولاً با گذشت چند روز ، شخص می تواند برنامه مصرفی

خود شامل مقدار و زمان را به صورت نسبتاً دقیق مشخص نماید. پس از این مرحله، راهنما عملیات تیپرینگ را آغاز می‌نماید. برای این منظور رهجو دفترچه مخصوصی را تهیه می‌کند که راهنما برنامه مصرف رهجو را در آن می‌نویسد. راهنما موظف است برای خود نیز دفترچه‌ای داشته باشد و وضعیت و برنامه رهجوهای خود را در آن ثبت نماید. فاصله پله‌ها در حالت طبیعی و استاندارد ۲۱ روز و مقدار کاهش در هر پله یا ضریب $0/8$ محاسبه می‌گردد و برنامه و چگونگی زمان‌بندی مصرف روزانه آن توسط راهنما تعیین می‌شود.

همانگونه که اشاره شد در این زمان‌بندی، راهنما مسائلی چون خواب شب، وضعیت شغلی، مسائل زناشویی و عدم هم‌زمانی با ساعات کلاس‌های کنگره را مد نظر قرار می‌دهد و با توجه به آن‌ها برنامه را تنظیم می‌کند. اگر رهجو طبق اصول و دستورات راهنما برنامه خود را اجرا کند، بایستی دقیقاً در موعد ۲۱ روز کاهش و تعویض پله صورت گیرد، در غیر این صورت با ادامه پله بیش از ۲۱ روز، نتیجه خوبی نخواهد داشت. وضعیت رهجو پس از گذشت ۲۱ روز از برنامه‌ای که درست اجرا شده است، مانند میوه‌ای است که رسیده و موقع چیدن آن است. اگر چیده نشود پلاسیده خواهد شد. مگر در مواردی که رهجو برنامه خود را درست اجرا نکرده باشد و یا حماقت (مصرف بیش از برنامه تعیین شده) کرده باشد که در آن صورت به تشخیص راهنما ممکن است پله بیش از ۲۱ روز ادامه یابد.

وضعیت رهجو بعد از بعد از کاهش، به گونه‌ای است که در روزهای اول یا هفته اول، کمی احساس کمبود می‌کند که کاملاً طبیعی است و باید احساس شود. معمولاً در ساعات نزدیک به وعده بعدی یا ساعاتی که شخص منتظر رسیدن وعده بعدی می‌باشد که می‌توانیم آن را ساعات انتظار مصرف بگذاریم، سطح مخدرهای بدن به حداقل خود می‌رسد و شخص احساس کمبود می‌کند. نکته بسیار مهم این که دقیقاً در همین زمان یا ساعات انتظار مصرف، یعنی موقعی که شخص احساس کمبود مرفین می‌کند، سیستم ایکس در بالاترین سطح فعالیت خود جهت بازسازی، ترمیم و افزایش تولید مخدرهای طبیعی بدن به سر می‌برد.

در روش **DST** قرار نیست که شخص از صبح تا شب و از شب تا صبح به صورت یک نواخت نشئه باشد و هیچ احساس کمبودی نکند. با افزایش تولید و ترشح مخدرهای طبیعی بدن، رهجو بعد از گذشت معمولاً یک هفته، وضعیت طبیعی خواهد داشت. با ادامه روند افزایش تولید و ترشح مخدرهای طبیعی بدن در هفته سوم، رهجو احساس نشگی می‌کند و این حالت تا جایی پیش می‌رود که شخص احساس می‌کند دچار نشگی مفرط می‌شود. این وضعیت نشان دهنده حداکثر

تولید و ترشح مخدرهای طبیعی جسم در پله مزبور می‌باشد و شخص آمادگی کاهش و آغاز پله بعدی را دارد.

مصرف خوراکی یا کشیدنی؟

مصرف کنندگان تریاک به دو صورت خوراکی و کشیدنی تریاک را مصرف می‌کنند. ممکن است برای انجام سفر اول یا روش درمان تدریجی، این سوال پیش آید که مصرف کننده به چه صورت باید مواد خود را مصرف کند؟ خوراکی یا کشیدنی؟

پاسخ این است. با هر روشی که که تاکنون مصرف می‌کرده و به آن عادت کرده است. اگر تاکنون مصرف خوراکی بوده به صورت خوراکی و اگر کشیدنی بوده به صورت کشیدنی. ممکن است در طول سفر اول رهجو تحت شرایط خاص بخواهد روبه مصرف خود را تغییر دهد. مثلاً بنا به دلایلی نتواند مصرف کشیدنی را انجام دهد و مایل باشد با روش خوراکی سفر خود را ادامه دهد. در این صورت راهنما با توجه به نسبت‌ها و اثر تریاک در روش‌های مختلف مصرف مقدار مصرفی او را تعیین می‌نماید و به همین صورت ممکن است شخصی بخواهد مصرف خوراکی خود را به کشیدن تغییر دهد که با تشخیص و صلاحدید راهنما انجام می‌گیرد. البته باید بدانیم که مصرف کشیدنی، اثر درمانی مصرف خوراکی را ندارد، زیرا در مصرف خوراکی، تمام آکالوئیدهای اپیوم جذب می‌شود. بنابراین، راندمان درمان با مصرف خوراکی بیشتر از مصرف کشیدنی است، مضافاً بر این که، مصرف خوراکی، درد سرهای مصرف کشیدنی، از قبیل مکان و غیره را ندارد و تنظیم مقدار مصرف و ساعت مصرف نیز در روش خوراکی دقیق‌تر از روش کشیدنی است.

درصد مقدار مصرف در روش‌های مختلف مصرف تریاک به شرح زیر است. یک گرم تریاک در روش خوراکی معادل ۴ تا ۵ گرم در روش کشیدنی با سیخ و سنگ و یا قلیان (قرقری) و معادل ۱۰ گرم تریاک در روش کشیدنی با وافور می‌باشد.

حذف وعده ها و رسیدن به یک وعده مصرف در شبانه روز .

مصرف کنندگان تریاک معمولاً چندین نوبت در شبانه روز مصرف می کنند . که البته نسبی است . ۲ وعده ، ۳ وعده ، ۴ یا ۵ وعده و یا بیشتر. معدودی نیز فقط یک بار در شبانه روز و فقط در یک وعده مصرف می کنند که البته تعدادشان بسیار کم است .

یکی از موضوعاتی که راهنمایان کنگره ۶۰ در طول سفر اول یا روش درمان تدریجی و کاهش پله ای مصرف به آن توجه دارند ، شروع سفر با سه وعده در شبانه روز است و در ادامه ، کاهش تعداد دفعات یا وعده های مصرف در طول شبانه روز و رساندن آن به یک وعده می باشد. در این پروسه ، راهنما با توجه به مسائلی که قبلاً ذکر شد مانند مسائل زناشویی ، وضعیت شغلی و همینطور خواب شب ، به موازات کاهش مقدار کلی مصرف ، در چشم انداز خود ، وضعیت وعده ها را نیز کنترل می نماید و سعی می کند در نیمه دوم سفر اول ، به مرور یکی از وعده ها که از اهمیت کمتری برای رهجو برخوردار است را حذف نماید. به عنوان مثال: شخصی در سه نوبت صبح ، ظهر و شب مصرف می کند . اگر او متاهل و شاغل باشد ، می توان وعده ظهر او را به تدریج حذف کرد و همینطور در برنامه های بعدی و به تدریج ، دو وعده را به یک وعده تبدیل کرد .

چگونگی تنظیم برنامه و کاهش مقدار مصرف و دفعات مصرف ، ضمن اینکه در چارچوب استانداردهای متد DST قرار می گیرد ، تا حدی نیز طبق نظر و تشخیص راهنما ممکن است از فردی به فرد دیگر متفاوت باشد.

بهترین زمان برای رسیدن به مصرف یک وعده در شبانه روز ، یک چهارم پایانی سفر اول می باشد . البته در موارد استثنایی ، با مشورت و کسب نظر نگهبان کنگره می توان آن را تا هر مرحله ای ادامه داد. ممکن است در آغاز این مرحله ، رهجو تا چند روزی احساس کمبود نماید ، اما با گذشت چند روز وضعیت او به تعادل رسیده و کاملاً احساس رضایت می کند.

آیا متد DST رژیم غذایی دارد ؟

روش DST هیچ گونه رژیم غذایی ندارد . کسی که با استفاده از این روش اعتیاد خود را درمان می کند و مصرف او به صورت پله ای کاهش می یابد ، می تواند مانند انسان های سالم و متعادل از ، اشربه و اطعمه مختلف استفاده کند . نوشیدنی ها و خوراکی های معمول و طبیعی که ما ایرانی ها در سفره خود داریم ، هیچ کدام برای مسافر سفر اول منع نشده است . البته ممکن است شخصی با

توجه به سلیقه و ذائقه خود ، بعضی خوراکی‌ها و یا نوشیدنی‌ها را دوست نداشته باشد که این مسئله ربطی به سفر اول ندارد و هرگونه که مایل است عمل می‌کند. لازم به توضیح است که مشروبات الکلی از دیدگاه کنگره ۶۰ مواد مخدر و آنتی ایکس محسوب می‌شود. مصرف مشروبات الکلی در سفر دوم مدت‌هایی شخص را کاملاً صفر می‌کند و شخص ، مسافر سفر دوم و رها یافته محسوب نمی‌شود و در سفر اول باعث تخریب شدید سیستم ایکس شده و شخص را به جای اول بر می‌گرداند .

تنظیم برنامه رهجو :

همانگونه که گفتیم ، راهنما موظف است برنامه مصرفی رهجوی خود را شامل مقدار مصرف ، تعداد دفعات مصرف و ساعت و زمان مصرف را تنظیم و در دفترچه رهجو ثبت نماید. یکی از مواردی که راهنما بایستی به آن توجه کافی داشته باشد ، ارائه برنامه‌ای است که از نقطه نظر تقسیم اپیوم به سهمیه های روزانه ، برای رهجو قابل اجرا باشد. رهجو می‌تواند با چشم مواد خود را تقسیم کند ، البته اگر ترازوی دیجیتال داشته باشد ، این کار بسیار بهتر و با دقت تمام انجام خواهد شد . برای مثال : اگر مصرف او ۳ گرم است می‌تواند ابتدا آن را به ۳ قسمت مساوی تقسیم کند که وزن هر قسمت می‌شود یک گرم. اگر ۱ گرم را با خط کش به ۵ قسمت مساوی تقسیم کند ، وزن هر قسمت می‌شود ۲۰۰ میلی گرم. و همینطور اگر مقدار مصرف ۳۰۰ میلی گرم باشد ، می‌توان ۳ گرم را به ۱۰ قسمت مساوی تقسیم کرد.

سه روز سقوط آزاد :

استفاده از برنامه سه روز سقوط آزاد برای رهجویانی است که قدر متد DST و داروی مصرفی خود ، اپیوم یا اپیوم تینکچر را نمی‌دانند و دائماً در حال گله و شکایت هستند و توقع دارند از صبح تا شب و از شب تا صبح توپ توپ باشند و تحمل کوچکترین خماری یا احساس کمبود را ندارند و به دفعات زیاد دچار حماقت یا مصرف بیش از اندازه تعیین شده می‌شوند. در این حالت ، راهنما در صورت تشخیص ، می‌تواند دستور بدهد که رهجو به مدت یک هفته مصرف خود را کاملاً قطع کند . با اجرای این برنامه ، حال رهجو حسابی جا می‌آید و قدر برنامه خود را می‌داند و دیگر گله و شکایت نمی‌کند . البته راهنما می‌گوید یک هفته ، اما معمولاً بعد از گذشت سه روز ، اجازه

مصرف را به او می‌دهند؛ به قول معروف راهنما به مرگ می‌گیرد تا رهجو به تب راضی شود. استفاده از این برنامه روی تفکرات رهجو اثر زیادی دارد. از آنجاییکه درد، شکافنده فهم انسان است، درد و خماری این سه روز، باعث بیدار شدن نقاط تفکر رهجو می‌شود. البته استفاده از این برنامه باید کاملاً حساب شده و در صورت ضرورت صورت گیرد و استفاده بی‌مورد از این برنامه، ممکن است نتیجه خوبی نداشته باشد. سه روز سقوط آزاد حتی ممکن است شوک فیزیولوژی نیز به دنبال داشته باشد و به همین منظور بهتر است رهجو در طول این سه روز، مقدار ۱۰۰ میلی گرم اپیوم مصرف کند تا این حالت به وجود نیاید.

شیره تریاک:

شیره از دو طریق به دست می‌آید. از طریق جوشاندن تریاک و جدا کردن ناخالصی‌های آن و همینطور از طریق جوشاندن سوخته تریاک که از کشیدن تریاک با وافور به دست می‌آید. نوع دوم، قوی‌تر از نوع اول است. به نظر می‌رسد در تصفیه یا جدا سازی ناخالصی‌های تریاک یا سوخته تریاک، بخشی از آکالوئیدهای تریاک نیز از آن جدا می‌شوند یا به عبارتی، تعداد آکالوئیدها و ترکیبات شیره نسبت به تریاک، کمتر است. حدس زده می‌شود دو آکالوئید مرفین و کدین در شیره بسیار بیشتر از تریاک باشد و یا آکالوئیدهایی نظیر پاپاورین در شیره نیست و یا اگر هست بسیار کم می‌باشد. به همین دلیل مصرف کنندگان شیره در انجام مسائل زناشویی، دچار مشکلات جدی می‌شوند. شیره تقریباً سه تا ۵ برابر تریاک قدرت تخدیر دارد و حالات نشنگی آن با تریاک متفاوت است و خماری آن نیز بسیار شدیدتر از تریاک می‌باشد.

برای درمان اعتیاد به شیره با استفاده از متد DST بایستی پس از گذشت مدتی از سفر اول و کاهش یافتن مقدار مصرف شیره، اپیوم جایگزین آن شود. و سپس عملیات تیپرینگ با استفاده از داروی اپیوم ادامه یابد.

هرویین:

نام هرویین از واژه یونانی هیرو به معنای قهرمان گرفته شده است. هرویین برای اولین بار در سال ۱۸۹۶ میلادی توسط داروسازی بایر آلمان به عنوان داروی ترک اعتیاد ساخته و عرضه شد. هرویین از ترکیب مرفین خالص و انیدرید استیک ساخته می‌شود که به آن دی استیل مرفین نیز گفته می‌شود.

شود. هرویین هایی که در حال حاضر وجود دارد، نزدیک به ۹۰٪ درصد و حتی مشاهده شده است بیش از ۹۰٪ درصد آن را مواد اضافی، قرص و داروهای روان گردان و شیمیایی تشکیل می دهد و در صد خلوص آن کمتر از ۱۰٪ درصد می باشد. مصرف کنندگان این نوع هرویین پس از مصرف در وضعیتی قرار می گیرند که قادر به کنترل مقدار مصرف نیستند و به نوعی مشاعر شخص را از حالت تعادل طبیعی خارج می کند. به همین دلیل کنگره ۶۰ معتقد است هرویین را نمی توان به صورت تدریجی کاهش داد و تیپر کرد. شایان ذکر است این مسئله به صورت تجربی در کنگره ۶۰ آزمایش و اجرا شده است و عدم موفقیت آن محرز بوده است.

کنگره ۶۰ معتقد است بهترین روش برای درمان اعتیاد به هرویین، متد DST با داروی اپیوم یا اپیوم تینکچر است. اپیوم به دلیل دارا بودن آلکالوئید مرفین به میزان ۳ تا ۲۳٪ درصد، می تواند بهترین جایگزین برای هرویین باشد، زیرا هرویین نیز پایه و بیس اولیه آن مرفین است. روش جایگزینی اپیوم به جای هرویین به این صورت است که مصرف هرویین به طور کامل قطع می شود و مصرف اپیوم به مقدار ۳۰۰ میلی گرم اپیوم در روز، در سه وعده خوراکی، هر وعده ۱۰۰ میلی گرم آغاز می شود. بعد از گذشت ۳ روز، مقدار مصرف به ۶۰۰ میلی گرم اپیوم در ۳ نوبت صبح، ظهر و شب مصرف می رسد. لازم به توضیح است که اگر شخص بخواهد به یک باره مصرف اپیوم را با مقدار بالا آغاز کند، با مشکل مواجه خواهد شد، زیرا اثر و یا به قول عامیانه، فاز تریاک و هرویین بسیار با هم متفاوت است و نتیجه ای نخواهد گرفت. به این دلیل که گیرنده های عصبی به دی استیل مرفین یا ترکیبات هرویین عادت کرده اند و ترکیبات اپیوم را به سختی دریافت می کنند. در این وضعیت شخص هر مقدار اپیوم مصرف کند نتیجه ای عایدش نخواهد شد و ممکن است مقدار مصرف اپیوم را با تصور این که اثر بیشتری خواهد داشت، بالا ببرد که در این حالت ممکن است دچار عوارض ناشی از مصرف زیاد تریاک مانند اختلال در دستگاه گوارش، یبوست های شدید و غیره شود و در نهایت به مصرف مجدد هرویین منتهی شود.

زمانی که شخص با مقدار ۳۰۰ میلی گرم در روز شروع می نماید، بدن فرصت سازگاری و آمادگی دریافت ترکیبات اپیوم را خواهد داشت و پدیده سازگاری انجام خواهد شد. پس از گذشت ۲۱ روز از مصرف ۶۰۰ میلی گرم، مقدار مصرف در پله های بعدی می تواند به ۷۵۰ میلی گرم و سپس به ۹۰۰ میلی گرم افزایش یابد. در ادامه، عملیات تیپرینگ با استفاده از ضریب ۸/۰ و متد DST آغاز می شود.

قرص و داروهای روان گردان :

اعتیاد به قرص و داروهای روان گردان و شیمیایی از زمانی شروع شد که از این داروها به عنوان داروی ترک یا درمان اعتیاد به مواد مخدر سنتی نظیر تریاک و همچنین هرویین استفاده شد. در گذشته مواد مخدری که توسط معتادان مصرف می شد ، تریاک ، شیره تریاک و در نهایت هرویین بود. اما با ورود قرص ها و داروهای شیمیایی و روان گردان به عنوان داروی ترک اعتیاد ، اعتیاد جدیدی تحت عنوان اعتیاد به قرص و داروهای شیمیایی و روان گردان پا به عرصه وجود گذاشت که یکی از مخرب ترین انواع اعتیاد به شمار می رود و اعتیاد به آن به مراتب وخیم تر و مخرب تر از اعتیاد به هرویین و تریاک است.

مصرف کنندگان این داروها ، به منظور ترک یا درمان اعتیاد ، مصرف این داروها را خودسرانه و یا به تجویز متخصصان ترک اعتیاد شروع کرده اند و پس از مدتی به مصرف آن ها معتاد شده اند. اکثر این افراد دوباره به مصرف مواد مخدر اولیه خود روی می آورند ، در حالیکه اعتیاد به قرص نیز به آن اضافه شده است . بعضی از مصرف کنندگان قرص ، در روز بیش از ۳۰۰ عدد قرص مصرف می کنند که تخریب آن بسیار وحشتناک و در نهایت به اغتشاش شعور و شاید خودکشی منتهی می شود. بررسی سیر تاریخی داروهای ترک اعتیاد ، نشان می دهد که این داروها نه تنها کمکی به حل مسئله درمان اعتیاد نکرده اند بلکه باعث حاد شدن قضیه نیز شده است و هر بار با ورود دارویی جدید به عرصه داروهای ترک اعتیاد ، در واقع ماده مخدر جدید و خطرناکی به جمع مواد مخدر و اعتیاد آور اضافه شده است .

صرفاً جهت آشنایی با مهمترین این داروها ، به اسامی بعضی از آن ها به اختصار اشاره می شود. داروهایی که در حال حاضر بیشترین سوء مصرف را دارند و اعتیاد به آن ها نسبتاً زیاد است را می توانیم به سه دسته کلی تقسیم کنیم .

۱- بنزو دیازپین ها

۲- باربیتورات ها

۳- ضد افسردگی ها

خانواده بنزو دیازپین ها شامل: دیازپام ، لورازپام ، اگرازپام ، پرازپام ، هالازپام ، آلپرازولام ، فلورازپام ، تمازپام ، کلونازپام و کلرودیاز پوکساید .

باربیتورات ها شامل: پنتو باربیتال ، آموباربیتال ، سکوباربیتال و فنوباربیتال.

ضد افسردگی ها شامل: ایمپیرامین ، آمی تریپ تیلین ، نور تریپ تیلین ، پرو تریپ تیلین ، تری میپرامین ، و دزی پرامین می باشند.

داروهای دیگری نیز از دسته پروپاندیول ها نظیر متروپامات و تایامات و همچنین آنتی هیستامین ها مانند دیفن هیدرامین ، هیدروکسی زین ، دوکسی لامین و پیریلامین نیز وجود دارند. در این میان داروهایی چون دیفنوکسیلات ، ترامادول و کلونیدین نیز برای ترک اعتیاد مصرف زیادی دارند.

نکته مهم این که هر کدام از این داروها در علم پزشکی و تجویز آنها توسط پزشکان محترم برای بیماری های خارج از حوزه اعتیاد به مواد مخدر ، کارایی خاص خود را داشته و در استفاده صحیح آنها طبق نسخه پزشک ، هیچ شکی نیست . آنچه که مدنظر ماست سوء مصرف این داروها و مصرف خودسرانه به منظور ترک اعتیاد و اعتیاد به مصرف آنها در کنار مصرف سایر مواد مخدر است.

یک مصرف کننده قرص که انواع مختلفی از داروها را در تعداد زیاد مصرف می کند ، مانند تعدادی قرص از خانواده بنزودیازپین ها به همراه تعدادی دیفنوکسیلات و غیره مصرف می کند ، راهنمایان کنگره ۶۰ اجازه تغییر در برنامه مصرف او را ندارند.

ممکن است راهنما با اثرات این داروها تا اندازه ای آشنا باشد ، اما باید بدانیم که هریک از این داروها به تنهایی و جداگانه ، آن هم در دوزاژ مشخص دارای اثرات تعریف شده و شناخته شده ای می باشد. اما زمانی که شخص خودسرانه مقادیر بالایی از یک نوع دارو را مصرف می کند ، به نسبت بالا رفتن دوز یا مقدار مصرف ، اثرات دارو تغییر می کند. معمولاً مصرف کنندگان قرص در اندازه و مقداری مصرف می کنند که شاید در هیچ مرجعی به اثرات و عوارض آن اشاره نشده باشد. برای مثال : حداکثر دوز مجاز دیفنوکسیلات در روز ، ممکن است ۱۵ میلی گرم باشد که اثرات و عوارض آن مشخص شده است. اما زمانی که شخصی به میزان ۲۰۰ یا ۳۰۰ یا حتی ۴۰۰ میلی گرم دیفنوکسیلات مصرف می کند ، اثرات آن کاملاً ناشناخته است. خدا می داند چه عوارضی در شخص به وجود می آید . حال در نظر بگیرید که فردی ، تعداد زیادی دیفنوکسیلات را به همراه تعدادی دیازپام و تعدادی ترامادول و تعدادی آمی تریپ تیلین و غیره مصرف می کند . در اینجا عوارض به

وجود آمده ، نه عوارض دیفنوکسیلات است و نه عوارض دیازپام و نه عوارض آمی‌تریپ‌تیلین . بلکه نتیجه سومی است که از ترکیب این داروها به وجود آمده و کاملاً ناشناخته و عجیب و غریب است.

ممکن است در این حالت ، راهنما با توجه به اطلاعات و تجربیات خود ، مقدار مصرف این داروها را کم و زیاد و یا تغییر دهد و یا بخواهد دارویی را حذف کند . کنگره ۶۰ معتقد است از آنجایی که راهنما پزشک نیست ، به هیچ وجه اجازه تجویز دارو و همینطور تغییر این داروها یا جابجایی آنها را ندارد.

باید در نظر گرفت ، شخص مورد نظر، نردبان بلند و خطرناکی را بالا رفته و خود را در وضعیتی خطرناک و بحرانی قرار داده است. در این حالت هرگونه حرکت اشتباهی از سوی راهنما ، ممکن است عواقب بدی را به همراه داشته باشد. به همین دلیل کنگره ۶۰ قویاً اعلام می کند راهنما اجازه چنین دخالتی را ندارد.

در این وضعیت ، راهنما فقط می تواند شخص مورد نظر را آرام آرام از نردبانی که بالا رفته پایین آورد. یعنی راهنما می تواند به آرامی در پله های یک هفته تا ۲۱ روز و مطابق با اصول متد **DST** و کاهش پله ای مصرف ، مقدار مصرف او را همانگونه که هست کاهش دهد ، نه اینکه بخواهد آنها را با داروهای دیگری عوض کند و یا بگوید این را بخور و این یکی را نخور. خیر، فقط مجاز است مقدار قرص ها را کاهش دهد تا جایی که به صفر برسد.

شایان ذکر است با توجه به اثرات مخرب داروهای روان گردان ، کاهش مقدار آنها بایستی با احتیاط و دقت بیشتری نسبت به مواد مخدری چون تریاک صورت گیرد. ممکن است در این اثنا ، شخص دارویی را به تجویز پزشک و برای بیماری خاصی مثل ناراحتی قلبی ، در کنار سایر قرص ها و مواد مصرفی خود مصرف کند ،

راهنمایان کنگره ۶۰ در مورد این دسته از داروها نیز که برای بیماری خاصی از سوی پزشک تجویز شده است ، حق کوچکترین دخالتی را ندارند.

در اینجا بیمار می داند و پزشک خود که هر طور صلاح می دانند عمل کنند. راهنمایان کنگره ۶۰ فقط اجازه تیپر یا کاهش قرص ها و یا داروهایی را دارند که شخص خودسرانه مصرف کرده و می کند.

اگر شخصی فقط مصرف قرص و دارو داشته باشد ، به تدریج و با توجه به خطوط قرمزی که توضیح داده شد می تواند مصرف شخص را کاهش داده و به صفر برساند.

تریاک و قرص : اولویت اول ، کاهش و حذف قرص ، اولویت دوم، کاهش و قطع تریاک.
هرویین و قرص : اولویت اول حذف هرویین و جایگزینی آن با اپیوم ، اولویت دوم کاهش و حذف
قرص ها و اولویت سوم کاهش و قطع اپیوم.

کرک و قرص : اولویت اول قطع کراک و جایگزینی آن با اپیوم ، اولویت دوم ، کاهش و حذف
قرص ها و اولویت سوم ، کاهش و قطع مصرف اپیوم .

شیشه و قرص : اولویت اول قطع مصرف شیشه و جایگزینی آن با اپیوم ، اولویت دوم ، کاهش و
حذف قرص ها و اولویت سوم ، کاهش و قطع مصرف اپیوم .

نکته مهم : از آنجاییکه مصرف قرص و داروهای روان گردان اثرات بسیار مخربی روی سیستم
اعصاب مرکزی ، سیستم ایکس و سایر قسمت های جسم می گذارد ، لذا قطع ناگهانی آن ها و یا
کاهش آن ها بیش از مقدار ۲۰٪ درصد در هر پله ، می تواند خطرناک باشد. در بسیاری از مراکز
که مصرف کنندگان مواد مخدر یا معتادان را به صورت شبانه روزی نگهداری می کنند ، دیده شده
است که مصرف کنندگان قرص با قطع ناگهانی مصرف قرص و یا عدم دسترسی به قرص ، دچار
اغتشاش شعور در حد بالا و یا دست به خودکشی زده اند.

مصرف قرص و داروهای روان گردان ، باعث ایجاد توهمات می شود که ممکن است بر اثر آن ،
شخص صداهای عجیب و غریب و یا تصاویر عجیب و غریب را ببیند که البته برای او کاملاً واقعی
است و در نتیجه درک صحیحی از مکان و زمان و اطرافیان نداشته باشد که لازم است راهنما در
برخورد با این افراد ، مد نظر داشته باشد. البته این عوارض برای کسانی است که مصرف قرص در
مقدار زیاد و به مدت طولانی داشته اند و کسانی که مصرف قرص در مقدار کم و مدت کم دارند و
یا داشته اند ، معمولاً دچار این حالات نمی شوند.

نالترکسون Naltrexone چیست و چه کاری انجام می‌دهد؟

امروزه مصرف کنندگان مواد مخدر ، برای درمان خود به هر کلینیک یا مرکز بیمارستانی که مراجعه کنند ، اولین واژه‌ای که برای درمان اعتیاد خود می‌شنوند واژه سم زدایی است. در حال حاضر علوم پزشکی مربوط به درمان بیماری اعتیاد در سراسر دنیا ، معتقدند بیماری اعتیاد مسومیت مزمن ناشی از مصرف مواد مخدر است و برای درمان آن ابتدا به ساکن بایستی بیمار سم زدایی شده و اثرات مواد مخدر یا سم از جسم بیمار خارج و پاک سازی شود و سپس مراحل بعدی درمان یا درمان نگهدارنده ، طی شود.

این نظریه از سوی کنگره ۶۰ کاملاً مردود است . کنگره ۶۰ معتقد است ، بیماری اعتیاد مسومیت مزمن نیست ، بلکه جایگزینی مزمن است (جهت کسب اطلاعات جامع در این خصوص می توانید به مقاله علمی سم زدایی یا اعتیاد درمان و راهکارهای مناسب ، نوشته مهندس حسین دژاکام ، مراجعه کنید).

انجام عمل سم زدایی ، داروهای مخصوص خود را دارد که در اصطلاح پزشکی به آن‌ها آنتاگونیست گفته می‌شود و مهمترین آن‌ها نالوکسان و نالترکسون می‌باشد .

آنتاگونیست یعنی ضد اپیوید یا ضد مواد افیونی و یا داروهایی که اثرات مرفین و یا مواد هم خانواده آن را خنثی می‌کنند.

آنتاگونیست‌ها از تغییراتی که در ساختمان مولکولی داروهای آگونیست ایجاد می‌شود ، ساخته می‌شوند .

آگونیست ، به موادی گفته می‌شود که هم خانواده و موافق با مواد افیونی یا مواد بدست آمده از تریاک یا ترکیبات آن می‌باشند .

برای مثال : متادون یک داروی آگونیست است ، زیرا از ترکیبات تریاک ساخته شده و موافق مواد افیونی است .

نالورفین که یک داروی آنتاگونیست می‌باشد از تغییراتی که بر روی مرفین انجام می‌شود ، ساخته می‌شود.

نالترکسون نیز از تغییر بر روی دارویی به نام اکسی مرفن **Oxymorphone** به دست می‌آید. نالترکسون برای اولین بار در سال ۱۹۶۳ ساخته شد .

داروهای آنتاگونیست ، مستقیماً روی مواد مخدر و اثرات آن‌ها تاثیری ندارند ، عملکرد این داروها به این صورت است که از طریق اتصال به گیرنده های عصبی ، از جذب و یا اتصال مواد

افیونی یا مواد نظیر آن به گیرنده های عصبی نظیر (مو) جلوگیری می کنند . در این حالت ، هر مقدار مواد مخدر مصرف و وارد بدن شود ، هیچ گونه تاثیری نخواهد داشت . یا خیلی ساده بگوییم ، هر قدر شخص مواد مصرف می کند نشئه نمی شود .

این گفته ، که نالترکسون باعث ایجاد تنفر نسبت به مواد مخدر و مصرف آن می شود ، حقیقت ندارد . نالترکسون هرگز چنین کاری نمی کند . تنها تاثیر آن این است که شخص مصرف کننده اطمینان دارد که هر قدر مواد مصرف کند نشئه نمی شود و از سوی دیگر ، همزمانی مصرف نالترکسون و مواد مخدر ، می تواند خطرناک و حتی منجر به مرگ شود .

اطمینان از نشئه نشدن و همچنین ترس از مصرف مواد همزمان با نالترکسون ، باعث می شود موقتاً کمی از میل به مصرف مواد در شخص کاهش یابد و این کاهش میل از اثرات فارماکولوژیک نالترکسون نمی باشد .

این مسئله به عنوان یک عامل مهم ، در درمان اعتیاد و عدم مصرف مواد مخدر مطرح نیست ، زیرا هر زمان که مصرف نالترکسون قطع شود ، دوباره میل به مصرف مواد مخدر وجود خواهد داشت ، حتی به مراتب بیشتر از قبل .

زمانی که اثر نالترکسون در بدن وجود دارد ، اگر شخص مواد مصرف کند ، به دلیل عدم جذب مخدر توسط گیرنده ها ، سطح مرفین در خون بالا رفته و می تواند منجر به وضعیت خطرناک شود . کنگره ۶۰ معتقد است درمان اعتیاد زمانی به وقوع می پیوندد که ساختارهای تخریب شده جسم به وسیله اعتیاد ، یعنی سیستم ایکس راه اندازی کامل شده باشد . روان به تعادل رسیده باشد و تفکرات و دیدگاه های شخص یا جهان بینی او نیز به تعادل رسیده باشد . زمانی که شخص به درمان رسیده باشد ، نسبت به مواد مخدر هیچ گونه عشق و یا دوست داشتن و یا نفرتی ندارد ، زیرا نفرت داشتن نسبت به مواد مخدر ، نشان دهنده یک عشق سرکوب شده است که در لایه های درونی هنوز وجود دارد و زمانی قطعاً به سطح خواهد آمد .

بنابراین ، نالترکسون نه تنها هیچ کمکی به درمان اعتیاد نمی کند ، بلکه شخص را در وضعیت بسیار بدی قرار می دهد که قطعاً روزی تحمل او به سر خواهد آمد و به مصرف مواد برگشت می کند .

نالترکسون همانگونه که از اتصال مواد افیونی و مواد مشابه آن به گیرنده ها جلوگیری می کند از جذب مخدرهای طبیعی تولید شده در بدن نیز جلوگیری می کند و در زمان مصرف نالترکسون ، شخص دائماً در حال خماری مزمن می باشد .

تفاوت نالوکسان با نالترکسون این است که ، نالوکسان به شکل آمپول و تزریق استفاده می شود و طول عمر آن در بدن کوتاه است ، اما نالترکسون به شکل کپسول خوراکی است و ماندگاری آن در بدن طولانی می باشد و اثرات آن تا ۷۲ ساعت پس از آخرین مصرف وجود دارد.

نالترکسون ، اخیراً برای اعتیاد به الکل یا الکلیسم نیز استفاده می شود و از طریق مسدود کردن گیرنده ها ، باعث می شود مصرف الکل نیز اثری بر روی جسم نداشته باشد.

از کاربردهای مفید نالوکسان یا نالترکسون می توانیم به استفاده از آن ها در زمان مصرف بیش از حد مواد مخدر یا به اصطلاح (اوردوز) که می تواند منجر به مرگ شود ، اشاره کنیم . در این حالت برای کاهش و یا از بین بردن اثر مواد مخدر ، نالوکسان و یا نالترکسون می تواند بسیار مفید و نجات بخش باشد.

با توجه به مطالب بیان شده ، اگر شخصی که نالترکسون مصرف می کند به کنگره ۶۰ مراجعه کند و بخواهد با استفاده از متد DST و داروی اپیوم یا اپیوم تینکچر ، اعتیاد خود را درمان کند ، راهنمایان کنگره ۶۰ باید به این نکته توجه داشته باشند که شخص زمانی می تواند مصرف اپیوم یا اپیوم تینکچر را آغاز کند که حداقل مدت ۳ روز از آخرین مصرف نالترکسون گذشته باشد.

تمجزیک :

تمجزیک نام دارویی است که در سال ۱۹۶۸ در انگلستان به منظور ترک یا درمان اعتیاد ساخته شد. نام های دارویی یا ژنریک آن ، بوپره نرفین و نوپره نورفین و نام تجاری آن تمجزیک است. این دارو اخیراً در کشورهای همسایه شرقی ، تحت عناوین تیمچیزک ، تی دی چیزک و نورچیزک تولید می شود. شکل دارویی آن به صورت آمپول و قرص های زیرزبانی می باشد که در کشور ما نوع آمپول آن به وفور یافت می شود.

بوپره نورفین ، محصول نیمه صناعی به دست آمده از یکی از آکالوئیدهای تریاک به نام تباین می باشد. اخیراً در ترکیبات نورچیزک ، کورتون نیز مشاهده شده است.

عمده ترین تأثیر دارویی آن ، خاصیت ضد درد و تسکین دهنده می باشد. این دارو اثر تخریری قوی دارد و زمانی که شخص آن را مصرف می کند از نشنگی بالایی برخوردار می شود که به هیچ وجه با مصرف موادی چون تریاک نمی توان به آن رسید. به همین دلیل کسانی که از این داروها استفاده کرده اند در برگشت به مصرف تریاک یا شیره تریاک ، جواب مطلوب نگرفته و نشئه نمی شوند.

این دارو عوارض بسیار خطرناکی دارد و مصرف کنندگان آن از ادامه مسئولیت های روزانه زندگی عاجز می مانند. بسیار بوده اند مصرف کنندگانی که تریاک ساده را به صورت خوراکی یا کشیدنی مصرف می کرده اند و به منظور ترک یا درمان اعتیاد خود، سراغ این آمپول ها رفته و آن را به صورت تزریق مصرف کردند. بعد از مدتی، ترس آن ها از آمپول و انجام تزریق از بین رفته و خودشان عمل تزریق را انجام می دهند. در این فرایند، یک مصرف کننده ساده که تریاکی بوده و به امورات زندگی خود و خانواده اش نیز رسیدگی می کرده، به یک معتاد تزریقی که از عهده هیچ مسئولیتی بر نمی آید تبدیل می شود. مصداق حقیقی از چاله به چاله افتادن.

بسیاری از این افراد، طبق تجویز بعضی از متخصصان ترک اعتیاد دچار چنین وضعیتی شده اند. آن ها برای خلاصی از آمپول های تیمچیزک، دست به هر حرکتی می زنند، اما موفق نمی شوند. هرچه تلاش می کنند نمی توانند از این چاه عمیق بیرون بیایند.

خوشبختانه در کنگره ۶۰ بسیاری از مصرف کنندگان تیمچیزک، موفق شده اند اعتیاد خود به این ماده خطرناک را درمان کنند.

کنگره ۶۰ معتقد است بهترین راه برای درمان این نوع اعتیاد، جایگزینی آن با اپیوم و استفاده از متد DST است. به این منظور مصرف کنندگان آمپول تیمچیزک یا تی دی چیزک یا نور چیزک، اگر مصرفشان در حد بالایی باشد، مثلاً در روز بیش از ۲ آمپول و در دفعات متعدد آن را تزریق می کنند (در روز بیش از ۱۵ بار تزریق هم مشاهده شده است) بایستی ابتدا تعداد دفعات تزریق و تعداد آمپول ها را تپیر و کاهش داد تا به اندازه ۱ آمپول و یا کمتر و حداکثر ۲ یا ۳ بار تزریق در روز برسد و سپس مصرف آن به طور کامل قطع شود و مقدار ۳۰۰ میلی گرم اپیوم در روز، در سه نوبت صبح و ظهر و شب، هر نوبت مقدار ۱۰۰ میلی گرم به صورت خوراکی جایگزین آن شود. بعد از گذشت ۳ روز، مقدار ۶۰۰ میلی گرم اپیوم در سه نوبت مصرف می شود و ادامه آن، مانند دیگر مواد که قبلاً توضیح داده شد، عمل می شود.

لازم به ذکر است طبق آخرین تحقیقات انجام شده آمپول نورچیزک ترکیبی از مرفین و کورتون می باشد که بسیار مخرب و خطرناک است.

حشیش :

شاهدانه یا کانابیس ، درخچه یا گیاهی است که از قسمت‌های مختلف آن ، مواد مخدری چون حشیش ، بنگ ، چرس ، ماری جوانا ، علف یا گرس بدست می‌آید. همه این مواد خاصیت تحریک‌کنندگی و توهم‌زایی و در عین حال تخدیری دارند. ماده اصلی این دسته از مواد مخدر ، ماده‌ای به نام T.H.C یا تترا هیدرو کانابینول می‌باشد.

تی اچ سی در گذشته‌های دور به عنوان داروی ضد درد و بیهوش‌کننده مورد استفاده قرار می‌گرفت ، اما به تدریج استفاده دارویی آن کنار گذاشته شد. (جهت آشنایی بیشتر با عوارض حشیش می‌توانید به سایت کنگره ۶۰ بخش انواع مواد مخدر مراجعه نمایید). آنچه باعث تفاوت قدرت اثرگذاری این مواد می‌شود ، که بعضی ضعیف تر و یا بعضی قویتر باشند ، مقدار تی اچ سی موجود در آن ماده است که در این میان ، حشیش بیشترین مقدار تی اچ سی را دارا می‌باشد.

از دیدگاه کنگره ۶۰ حشیش و سایر مواد هم خانواده آن ، مواد مخدر یا آنتی ایکس هستند و تأثیرات آن‌ها فقط روانی نیست . اثرات حشیش و کلیه مواد خانواده کانابیس یا شاهدانه روی جسم ، محرز و به اثبات رسیده است. حشیش اعتیاد سنگینی به دنبال دارد و کاملاً جسمی است . تی اچ سی مستقیماً روی سیستم ایکس اثر می‌گذارد و عملکرد آن را دچار اختلال می‌کند . البته عوارض مصرف حشیش روی حافظه نیز اهمیت ویژه‌ای دارد.

معمولاً مصرف‌کنندگان حشیش در کنار مصرف حشیش ، تریاک و یا سایر مواد مخدر را نیز مصرف می‌کنند و به ندرت اتفاق می‌افتد که فردی فقط مصرف حشیش داشته باشد و سایر مواد را مصرف نکند .

اگر شخصی فقط مصرف حشیش ، آن هم به مدت طولانی داشته باشد ، می‌تواند مصرف حشیش را تیپر نماید که البته این روش موفقیت‌چندانی به دنبال نداشته است و برای رسیدن به درمان قطعی ، بایستی از متد DST و داروی اپیوم استفاده شود. شخصی که پایه و ستون اصلی اعتیاد او مواد دیگری چون تریاک باشد و در کنار آن حشیش نیز مصرف می‌کند ، می‌تواند مصرف حشیش را قطع کند ، زیرا اپیوم با توجه به ترکیبات دارویی خود می‌تواند عوارض ناشی از قطع مصرف حشیش را کاملاً پوشش دهد ، اما اگر در کنار مصرف تریاک ، مصرف حشیش او نیز زیاد باشد و وابستگی او به حشیش سنگین باشد ، می‌توان مصرف حشیش او را در چند پله کاهش داد و سپس قطع کرد و در ادامه ، مصرف اپیوم نیز تیپر و کاهش داده شود تا به صفر برسد. در این برنامه ، عملیات درمانی و بازسازی سیستم ایکس ، از زمان قطع حشیش آغاز می‌شود و تا زمانی که

حشیش مصرف می شود ، در پروسه درمان و بازسازی سیستم ایکس ، پارازیت و اختلال ایجاد می کند .

کِرک: Crack

کرک در حال حاضر بعد از شیشه ، قوی ترین ماده مخدر است که در بین انواع مواد مخدر خود را نشان می دهد. ماده ای که تحت عنوان کرک در کشور ما وجود دارد با کرک به دست آمده از کوکائین که در کشورهای آمریکای لاتین و آمریکای جنوبی عرض می شود و همچنین کرک تولید شده در اروپا که ماده اصلی آن LSD می باشد ، تفاوت های زیادی دارد. این ماده ترکیبی از هرویین به عنوان ماده اولیه و اصلی و قرص ها و داروهای روان گردان ، بازماندهای تریاک بعد از استحصال مرفین و بعضی اسیدها می باشد.

(جهت کسب اطلاعات بیشتر در مورد شناخت کرک و عوارض آن می توانید به بخش "انواع مواد مخدر" در سایت اینترنتی کنگره ۶۰ مراجعه کنید)

روش درمان اعتیاد به کرک که در کنگره ۶۰ به اجرا گذاشته می شود و تاکنون مصرف کنندگان بسیاری که مصرف آن ها کرک بوده ، توانسته اند با این روش اعتیاد خود را درمان کنند ، متد DST با استفاده از داروی اپیوم یا اپیوم تینکچر به عنوان دارو می باشد.

کرک به دلیل قدرت بسیار زیاد و سریع الاثر بودن ، وضعیتی را برای مصرف کننده به وجود می آورد که امکان قطع ناگهانی مصرف آن وجود ندارد. البته روش قطع ناگهانی مصرف یا سقوط آزاد برای هیچ یک از مواد مخدر جواب مطلوب نداده است ، اما برای کرک بسیار سخت است . مصرف کنندگان کرک ، حتی در زمان مصرف این ماده ، تعادل ندارند و رفتارهای بسیار پرخطری از آن ها مشاهده می شود که در مصرف مواد مخدر دیگر نظیر تریاک و هرویین مشاهده نشده است.

در این حالت اگر شخص مصرف کرک خود را ناگهان قطع کند ، شوک بسیار مخربی به او وارد می شود. اختلالات و عوارض شدید ناشی از قطع ناگهانی برای مصرف کنندگان قابل تحمل نیست و مجدداً به مصرف روی می آورند .

جایگزینی داروهای روان گردان ، شامل : خواب آورها ، ضد افسردگی ها ، ضد دردها ، قرص های پایین آورنده فشار خون و غیره که این روزها در سطح وسیعی برای درمان اعتیاد مصرف می شود نیز

تاکنون برای درمان هیچ ماده مخدری نتیجه بخش نبوده است ، البته می توانیم بگوییم تنها نتیجه آن تخریب بیشتر ، اعتیاد سنگین تر و در یک جمله از چاله به چاه افتادن است.

بهترین روشی که در کنگره ۶۰ برای درمان اعتیاد به کرک تاکنون نتیجه بخش بوده است ، روش DST با استفاده از داروی اپیوم یا اپیوم تینکچر می باشد . در این روش ، اپیوم یا اپیوم تینکچر به عنوان دارو ، جایگزین مصرف کرک می شود. خارج از بحث های قانونی ، اپیوم ، قوی ترین ، سالم ترین ، کامل ترین ، و کم عارضه ترین دارویی است که می تواند به عنوان داروی موثر و مفید جایگزین انواع مواد مخدر شود. اپیوم طیف وسیعی از انواع آکالوئیدهای مختلف است که تمامی آن ها اثرات دارویی قوی و مفید دارند و به عنوان مواد اولیه بسیاری از داروها در صنایع داروسازی کاربرد دارند نظیر مرفین ، کدین ، نارسئین ، نارکوتین ، پاپاورین و غیره .

مصرف مواد مخدر از هر نوعی که باشد ، مهمترین اختلال و آسیب جسمی آن از کار افتادن سیستم ایمنی می باشد. که راه اندازی آن در حد مطلوب با حد اکثر کارایی ، حداقل ۱۰ ماه زمان می خواهد و به هیچ وجه در کوتاه مدت قابل راه اندازی و بازسازی نیست.

ممکن است تصور شود که فقط مواد مخدر مرفین دار روی سیستم ایمنی اثر نامطلوب می گذارند ، اما تحقیقات علمی و تجربی کنگره ۶۰ ثابت کرده است که تمامی موادی که انسان را از حالت تعادل طبیعی خارج می کنند ، حتی یک قرص دیازپام یا خواب آور ساده که هیچ گونه مرفینی ندارد ، روی این سیستم اثر می گذارد و به عبارتی آنتی ایمنی محسوب می گردد و در عملکرد آن اختلال ایجاد می کند.

زمانی که مصرف مواد مخدر به صورت ناگهانی قطع می شود ، به دلیل عدم تولید مخدرهای طبیعی بدن ، شخص دچار انواع اختلالات ، از درد دست و پا ، استخوان و اسهال گرفته تا عوارض پنهان نظیر افسردگی ، گوشه گیری ، میل به خود کشی ، بی خوابی ، پرخاشگری و غیره می شود . عوارض نوع پنهان ، هیچ کدام ریشه در روان ندارند ، بلکه ریشه و عامل ایجاد آنها در جسم است و آن ، کمبود مخدرهای طبیعی بدن می باشد.

اپیوم با توجه به ترکیبات قوی خود می تواند تمامی این عوارض را چه از نوع آشکار نظیر دست و پا درد و چه از نوع پنهان نظیر افسردگی و غیره را به طور کامل و به بهترین شکل ممکن پوشش دهد ؛ به گونه ای که با اطمینان می گوییم تاکنون هیچ دارویی ، نه تنها هیچ دارویی ، بلکه مجموعه ای از داروها نیز نمی تواند و تاکنون ساخته نشده است که بتواند مانند اپیوم یا اپیوم تینکچر ، این عوارض را پوشش دهد. اپیوم به گونه ای شخص را در حالت تعادل نگه می دارد که هیچ گونه

عارضه و ناراحتی ندارد ، بدون نیاز به مصرف هرگونه قرص یا داروی شیمیایی ، می تواند به راحتی به مسائل کار و زندگی خود نیز رسیدگی کند و نیازی به استراحت و غیر فعال بودن نیست.

مقدار مصرف اپیوم که جایگزین مصرف کرک می شود و برنامه و ساعات مصرف آن ، توسط راهنمایان آموزش دیده کنگره ۶۰ تنظیم می شود. در این روش ، اولین حرکت این است که مصرف کرک به طور کامل قطع می شود و مصرف اپیوم به مقدار ۳۰۰ میلی گرم در روز ، در سه وعده ۱۰۰ میلی گرمی آغاز می شود . پس از گذشت ۳ روز، مقدار مصرف اپیوم به ۶۰۰ میلی گرم در سه وعده ۲۰۰ میلی گرمی در صبح و ظهر و شب ، افزایش می یابد . پس از گذشت ۲۱ روز ، مقدار مصرف به ۷۵۰ میلی گرم و در پله بعدی به ۹۰۰ میلی گرم افزایش می یابد .هدف از افزایش مصرف تریاک ، جایگزینی کامل اپیوم به جای کرک می باشد . لازم به ذکر است که مقدار ۹۰۰ میلی گرم اپیوم در ابتدای برنامه و به صورت ناگهانی نمی تواند مصرف شود و به بایستی به صورت تدریجی افزایش یابد. پس از رسیدن به سقف ۹۰۰ میلی گرم ، عملیات تیپرینگ آغاز می شود و به آرامی در پله های ۲۱ روزه کاهش داده شده و تیپر می شود. این کاهش مصرف در حدی است که جسم کاملاً تحمل آن را دارد و شخص دچار مشکل نمی شود. همزمان با کاهش مصرف اپیوم ، سیستم ایکس به آرامی کار خود را شروع می کنند و مخدرهای طبیعی بدن ، نظیر دینورفین ، اندورفین و انکفالین ، دوپامین ، سروتونین و غیره را تولید می کنند. هر قدر مصرف اپیوم کاهش می یابد و کمتر می شود ، مفهوم آن این نیست که شخص حالش بدتر می شود و یا به مشکل می خورد ، خیر. در این روش هر چه مصرف اپیوم کمتر می شود ، اوضاع جسمی و روانی شخص روز به روز بهتر می شود ، زیرا مخدرهای طبیعی جسم مانند دینورفین که بسیار قدرتمند است ، جایگزین اپیوم می شود و شخص با مشکلی روبه رو نمی شود . البته زمانی که مصرف کننده کرک بخواهد مصرف خود را به اپیوم تبدیل کند به دلیل تفاوت اثر آن ها و به قول معروف تفاوت فاز، ممکن است تصور کند اپیوم نمی تواند جایگزین کرک شود ، اما تجربه اعضای کنگره ۶۰ نشان می دهد ، بعد از گذشت چند روز و انجام پدیده سازگاری ، مصرف اپیوم به خوبی جایگزین شده و جوابگو خواهد بود.

این برنامه ادامه یافته تا جایی که مقدار مصرف اپیوم به حداقل خود یعنی مقدار ۱ گرم برای ۳۰ روز می رسد و سپس قطع می شود. زمانی که مصرف اپیوم قطع می شود ، هر سه پارامتر یا مولفه دخیل در درمان اعتیاد یعنی جسم ، روان و جهان بینی به موازات یکدیگر در طول حداقل ۱۰ ماه به تعادل رسیده و شخص پس از قطع مصرف ، نیازی به مصرف مواد مخدر احساس نمی کند ، زیرا نیازهای جسمی او با راه اندازی سیستم های تولید کننده مخدرهای طبیعی ، کاملاً برطرف شده و هیچ گونه میلی به مصرف نخواهد داشت. با به تعادل رسیدن جسم ، روان نیز از تعادل کامل برخوردار خواهد

بود و تفکرات و جهان بینی او نیز با شرکت در کارگاه های آموزشی کنگره ۶۰ از حالت افیونی و منفی بودن خارج شده و به تعادل رسیده است. رسیدن به این نقطه، یعنی رسیدن به درمان حقیقی، جایی که دفتر اعتیاد برای همیشه در زندگی شخص بسته می شود.

آیس یا شیشه و یا کریستال Ice Crystal

یکی از موادمخدر جدید که در بازار قاچاق عرضه می شود، آیس، شیشه یا کریستال است. وجه تسمیه این ماده مخدر به این دلیل است که شکل ظاهری این ماده شبیه شیشه ای است که خرد و پودر شده باشد و یا تکه های ریز یخ و یا خرده های ریز نبات سفید است. به این دلیل به آن در کشور ما شیشه گفته می شود و در اروپا و آمریکا بیشتر به نام آیس شناخته می شود. شابو که در آسیای جنوب شرقی و خاور دور رواج دارد نیز شباهت هایی با این ماده دارد. تحقیقات نشان می دهد که مهمترین ترکیب این ماده مخدر، آمفتامین است.

سابقه تولید و مصرف آمفتامین، به قبل از جنگ جهانی دوم می رسد و در زمان جنگ جهانی دوم به عنوان یک داروی مؤثر در رفع افسردگی سربازانی که مشغول جنگ بودند و یا نیروهایی که قرار بود چندین شبانه روز را به صورت پیوسته به نبرد مشغول باشند و فرصت استراحت نداشتند، برای بالا بردن سطح انرژی آنان استفاده می شد.

با گذشت زمان و مشخص شدن عوارض خطرناک این ماده و اعتیاد به آن، کاربرد این ماده به عنوان دارو به تدریج کنار گذاشته شد، اما سوداگران و تولیدکنندگان موادمخدر، استفاده از این ماده را در تهیه موادمخدر در دستور کار خود قرار دادند. شاید اولین و مهمترین ماده مخدری که از آمفتامین به دست آمد و در سطح وسیع مورد مصرف قرار گرفت اکستازی باشد. قرص اکستازی از چند سال پیش به ندرت در کشور ما مشاهده و مصرف می شد، اما در سال های اخیر مصرف آن افزایش یافت و پس از مدتی جای خود را به شیشه داد و هم اکنون مصرف اکستازی به ندرت مشاهده می شود. مصرف اکستازی در پارتی ها و میهمانی ها به عنوان یک ماده انرژی زا مصرف می شد و مصرف کنندگان آن می توانند ساعت ها بدون استراحت بیدار بمانند و از انرژی های نهفته یا ذخیره شده در جسم خود در حد بالایی بهره برداری نمایند که پس از مدتی شدیداً با کمبود انرژی مواجه می گردند که از ظاهر آن ها کاملاً مشخص می شود.

یکی از اشتباهات صورت در مورد این ماده مخدر این است که حتی رسانه های جمعی از آن به عنوان قرص شادی یاد می کنند، درحالی که این ماده، از خود هیچ گونه انرژی و شادی ندارد و

انرژی‌های ذخیره شده جسم را به یکباره آزاد می‌کند و انرژی که بایستی در طول چندین شبانه‌روز مصرف شود، یک‌شبه استفاده می‌شود و بعد از تمام شدن اثر آن، شخص مصرف‌کننده به شدت احساس رکود و خستگی می‌کند و این آغازی است برای مصرف دوباره و دوباره تا اعتیاد کامل و متأسفانه مصرف‌کنندگان اکستازی در نهایت به طرف شیشه و کراک گرایش پیدا می‌کنند.

نشنگی حاصل از مصرف شیشه، تقریباً شبیه هیچ ماده مخدر دیگری نیست. عوارض مصرف شیشه، بسیار خطرناک و سنگین است. مصرف‌کنندگان این ماده در ابتدای دوره مصرف، پس از استفاده، گاه تا دو شبانه‌روز نمی‌خوابند. در این مدت توهم شدید و خیره شدن به یک نقطه خاص برای چندین ساعت و همینطور رفتارهای بی‌پروا، از حالات نشنگی این ماده محسوب می‌شود. بعضی از مصرف‌کنندگان شیشه پس از مصرف با توجه به توهم شدید، به تصور پرواز، خود را از پنجره ساختمان چند طبقه به پایین پرتاب کرده‌اند. پس از بین رفتن اثر این ماده، شخص مصرف‌کننده طوری احساس خستگی و کوفتگی می‌کند که ممکن است حدود ۴۸ ساعت یا بیشتر، به صورت پیوسته خواب باشد، خوابی که بیشتر به بیهوشی شبیه است و پس از بیداری، سردردهای شدید، بی‌قراری، لرزش و حرکات غیرعادی اعضاء بدن مثل دست و سر از حالات آن است.

مصرف‌کنندگان شیشه برای از بین بردن این حالت معمولاً دوباره مصرف می‌کنند و مانند سایر مواد مخدر، فرایند اعتیاد آغاز می‌شود و پس از مدتی، مصرف‌کننده شیشه تبدیل به یک معتاد تمام‌عیار می‌شود که البته با معتادان و مصرف‌کنندگان سایر مواد مخدر مثل تریاک و حتی هرویین بسیار تفاوت دارد. عوارض مصرف شیشه را در طول چندماه، حتی مصرف هرویین در طول چندین سال به وجود نمی‌آورد. مصرف‌کننده شیشه در حالت خماری آن دست به حرکات جنون‌آمیزی می‌زند که شاید از دیوانگان زنجیری هم سر نزدند. از مهمترین عوارض طولانی مدت مصرف شیشه که معمولاً بعد از گذشت حدود ۶ ماه مصرف، خود را نشان می‌دهد، اختلال شدید در عملکرد دريچه پروستات است که معمولاً ادرار و اسپرم با هم دفع می‌شوند. آسیب‌های شدید کبدی و جوش‌های صورت، کوچک شدن بیضه‌ها به همراه درد، تضعیف قوای جنسی تا مرحله عقیم شدن، بوی بد بدن، خرد شدن دندان‌ها، بوی بد ادرار، ترک خوردن پوست و نوک انگشتان، از دیگر عوارض این ماده مخدر خطرناک است. متأسفانه در صحبت‌های عامیانه گفته می‌شود که شیشه چون مرفین ندارد پس اعتیاد هم ندارد. درحالی‌که از دیدگاه کنگره ۶۰ که نتیجه تحقیقات علمی و مشاهدات و تجربه‌های عینی است، هر ماده‌ای که مصرف آن انسان را از تعادل طبیعی خارج کند مستقیماً روی سیستم ایکس اثر می‌گذارد و باعث تخریب آن می‌شود. طیف مخدرهای طبیعی که در

جسم انسان تولید می‌شود به قدری گسترده و ناشناخته است که به غلط تصور می‌شود فقط مرفین یا مشتقات آن روی آن اثر می‌گذارد، هرچند همین موضوع را هم بسیاری نمی‌دانند، اما تحقیقات کاربردی کنگره ۶۰ با قدرت و اطمینان این موضوع را ثابت کرده است که کلیه موادی که انسان را از حالت تعادل طبیعی خارج می‌کند، شامل هرویین، تریاک، شیر، الکل، حشیش، کراک، شیشه، اکستازی، قرص‌های خواب، آرامبخش و ضدافسردگی که بدون تجویز پزشک مصرف گردد، مستقیماً روی این سیستم اثر می‌گذارند و به عبارتی آنتی‌ایکی محسوب می‌شوند و باعث تخریب آن می‌شوند.

از دیدگاه کنگره ۶۰، شیشه یک ماده مخدر بسیار قوی و خطرناک است و اعتیاد آن در مقایسه با مواد مخدر شناخته شده نظیر تریاک و هروئین بسیار سنگین‌تر و خطرناک‌تر است. و به اعتقاد کنگره ۶۰ هر نوع اعتیادی قابل درمان است. هم‌اکنون مصرف‌کنندگان شیشه زیادی در کنگره به درمان قطعی رسیده‌اند.

روش درمان اعتیاد به شیشه در کنگره ۶۰ متد DST با استفاده از داروی اپیوم یا اپیوم تینکچر می‌باشد. در این روش، ابتدا مصرف شیشه به طور کامل قطع می‌شود و مصرف اپیوم به مقدار ۳۰ تا ۵۰ میلی‌گرم در یک وعده خوراکی در روز آغاز می‌شود. بعد از گذشت یک هفته، مقدار مصرف به ۱۰۰ میلی‌گرم در دو وعده ۵۰ میلی‌گرمی افزایش می‌یابد و در هفته سوم، مقدار مصرف به ۱۵۰ میلی‌گرم در سه وعده در روز می‌رسد. مقدار مصرف ۱۵۰ میلی‌گرم در سه وعده، بایستی ۲۱ روز یا یک پله کامل ادامه یابد و سپس در پله بعدی مقدار مصرف به ۳۰۰ میلی‌گرم در سه وعده و هر وعده ۱۰۰ میلی‌گرم می‌رسد. در پله بعدی به ۴۵۰ میلی‌گرم و در پله بعد از آن به ۶۰۰ میلی‌گرم در سه وعده و هر وعده ۲۰۰ میلی‌گرم، افزایش می‌یابد. در این پله، راهنما می‌تواند در صورت تشخیص، عملیات تیپرینگ یا کاهش مصرف را با استفاده از ضریب ۰/۸ آغاز نماید و یا به تشخیص خود مقدار مصرف را افزایش داده به ۷۵۰ میلی‌گرم و در نهایت به ۹۰۰ میلی‌گرم در سه وعده ۳۰۰ میلی‌گرمی برساند و سپس عملیات تیپرینگ را آغاز نماید.

الکل :

از دیدگاه کنگره ۶۰، الکل ماده مخدر است همانند تریاک، هروین، حشیش، کراک و غیره. مصرف کنندگان الکل نیز مانند مصرف کنندگان سایر مواد مخدر، به الکل معتاد می شوند و در صورت نرسیدن الکل به جسم آن ها، دچار انواع عوارض و اختلالات آشکار و پنهان و یا خماری می شوند. الکل، تأثیر مستقیم و بسیار مخربی بر روی سیستم تولید کننده مخدرهای طبیعی (سیستم ایکس) و همچنین سیستم اعصاب مرکزی می گذارد. هر گونه ماده ای که انسان را از حالت تعادل طبیعی خارج می کند، تأثیر آن بر روی این سیستم کاملاً مشهود و محرز است. کنگره ۶۰ معتقد است بهترین روش برای درمان اعتیاد به الکل متد DST با استفاده از خود الکل به عنوان دارو می باشد. با استفاده از این روش و مطابق با اصول و استانداردهای پروتکل DST، می توان در ابتدا مقدار و ساعات مصرف الکل را ثابت و سپس کاهش آن را آغاز کرد و در پله های ۲۱ روزه تیسر و به صفر رساند. به تعادل رسیدن جسم و روان در طول حداقل ۱۰ ماه سفر اول و تعادل جهان بینی نیز در درمان اعتیاد به الکل به صورت کامل مصداق داشته و اجرا می شود.

حدود و مرزهای سلیقه راهنما در راهنمایی:

کاملاً طبیعی است که مراجعان به کنگره ۶۰ جهت درمان اعتیاد، با توجه به نوع مصرف، شرایط سنی و جسمی، در وضعیت های مختلف و متفاوتی باشند. شاید تصور شود که رویه و چگونگی ارائه راهکار به این افراد متفاوت باشد، اما کنگره ۶۰ معتقد است اصول و قالب کلی متد و پروتکل DST برای کلیه افراد و مراجعان به طور کامل یکسان است.

راهنمایان کنگره ۶۰ نمی توانند با توجه به شرایط متفاوت افراد، اصول کلی و قالب اصلی متد و پروتکل DST و در مقیاسی وسیع تر چگونگی برخورد و ارتباط با رهجو را تغییر دهند و سلیقه شخصی خود را اعمال کرده و یا از نگاهی دیگر، بدعت گذاری نمایند. راهنمایان کنگره ۶۰ موظف هستند اصول و دیدگاه کنگره ۶۰ را همواره مد نظر داشته و مطابق با آن حرکت نمایند.

حوزه تشخیص راهنما مسائل جزئی در درون قالب کلی را در می گیرد. شایسته است کلیه راهنمایان محترم در موارد خاص که نیاز به تصمیم گیری خاص دارند، با دیده بان راهنمایان و در نهایت با نگهبان کنگره ۶۰ مشورت و کسب تکلیف کنند.

پرورش استاد:

کنگره ۶۰ یک مرکز علمی و تحقیقاتی است و به صورتی کاملاً علمی در حوزه اعتیاد و مواد مخدر فعالیت می‌کند. اعتیاد یک علم است و بدون داشتن این علم که متشکل از شناخت انسان و مواد مخدر و تاثیرات متقابل آن‌هاست، نمی‌توان در این حوزه فعالیت مفیدی داشت. آنچه تاکنون باعث توسعه و گسترش کنگره ۶۰ در حد فعلی خود شده است، رشد علمی و معنوی است. رشد علمی کنگره ۶۰ را می‌توان در دو بخش تولید علم و پرورش استادانی که این علم را حمل می‌کنند، بررسی نمود. افزایش نمایندگی‌های کنگره ۶۰ و گسترش فعالیت‌ها، بدون داشتن نیروهای آموزش دیده و متخصص که حامل علوم کنگره هستند، امکان‌پذیر نیست.

اگر در گذشته، دیدگاه کنگره ۶۰ صرفاً ترک اعتیاد می‌بود، امروز، کنگره‌ای به این شکل و با این ابعاد وجود نداشت. اگر قرار بود مراجعان به کنگره ۶۰ پس از درمان و رهایی، به دنبال زندگی خود می‌رفتند، امروز کنگره ۶۰ یک مرکز قوی علمی و فعال نبود و شاید هیچ کدام از ما اینجا نبودیم.

اگر امروز کنگره ۶۰ را در این حد و اندازه می‌بینیم، به دلیل دیدگاه و اهمیت فوق‌العاده کنگره ۶۰ به موضوع پرورش استاد است. همه ما خواهان رشد و توسعه کنگره ۶۰ هستیم و این مهم به دست نمی‌آید مگر اینکه استادان امروز کنگره، استادان فردا و فرداها را تربیت کنند.

موضوع فعالیت کنگره ۶۰، ترک اعتیاد نیست، موضوع فعالیت کنگره ۶۰ و اولویت اول آن در حال حاضر، درمان اعتیاد و تربیت استاد است. استادانی که به بهترین شکل ممکن آموزش دیده و علوم کنگره ۶۰ را دریافت کرده باشند به گونه‌ای که هریک از آن‌ها در آینده استادان دیگری را برای کنگره ۶۰ تربیت کنند. رشد کنگره ۶۰ در سال‌های آینده، قطعاً سرعت بیشتری خواهد داشت و هماهنگی با آن بدون داشتن استاد و معلم امکان‌پذیر نخواهد بود.

پرورش استاد موضوعی است که کاملاً به عملکرد راهنما در لژیون و خواست قلبی او بستگی دارد. اگر شخص راهنما، آموزش صحیح دیده باشد و دیدگاه و درک درستی نسبت به فعالیت کنگره ۶۰ داشته باشد، قطعاً این مهم را همواره در نظر دارد. دیدگاه درست این است که رهجو را در کنگره ۶۰ به عنوان امانت تحویل می‌گیریم و صحیح و سالم و در حالیکه به استاد و معلم تبدیل شده است، به کنگره تحویل می‌دهیم.

تجربه کنگره ۶۰ نشان می‌دهد، لژیون‌هایی که پایه آموزشی خود را بر مبنای جهان‌بینی بنا نهاده‌اند و همواره طبق اصول، قوانین و حرمت کنگره ۶۰ حرکت می‌کنند، در پرورش استاد موفق بوده‌اند. راهنمایان کنگره ۶۰ در لژیون خود این موضوع را بایستی به صورت جدی پیگیری نمایند و رهجویان خود را به مطالعه نشریات کنگره و تقویت پایه‌های جهان‌بینی و علمی خود ترغیب نمایند. رهجویانی که در مقوله آموزش جهان‌بینی و علوم کنگره، به درستی آموزش دیده‌اند، به صورت خودکار به سمت تبدیل شدن به استاد سوق داده می‌شوند، زیرا می‌آموزند که کمک راهنمایی بخشی از پروسه درمان خود، کمک به خود و پرداخت زکات رهایی است.

لژیون‌هایی که در آموزش جهان‌بینی و علوم کنگره، ضعیف عمل کنند، اعضای آن‌ها و خروجی آن‌ها فاصله بسیار زیادی با استاد شدن دارند. راهنما بایستی دارای خواست قلبی قوی و عاشق این موضوع، یعنی پرورش استاد برای کنگره باشد و علم کنگره را به رهجویان خود منتقل کند تا موفق به پرورش استاد شود.

پرورش استاد یعنی کثرت، راهنمایی که استاد تربیت می‌کند، شجره او روز به روز گسترده‌تر می‌شود و راهنمایی که نتواند استاد تربیت کند، مقطوع‌النسل و ابتر خواهد ماند.

آیا راهنما مالک رهجو است؟

سیستم آموزشی کنگره ۶۰ و مطابق با آن، روابط راهنما و رهجو در کنگره ۶۰ به گونه‌ای است که رهجو احترام فوق‌العاده‌ای برای استاد خود قائل است و بر مبنای این احترام، سر تسلیم و پذیرش را در مقابل راهنما فرو می‌آورد و کاملاً از راهنمای خود حرف‌شنوی دارد.

راهنمایی که در خط صحیح و در چهارچوب قوانین و حرمت کنگره حرکت می‌کند، هرگز از این حالت سوءاستفاده نمی‌کند. اگر رهجو نسبت به راهنما حرف‌شنوی کامل دارد و او را به عنوان استاد پذیرفته است، باید بدانیم که این پذیرش، فقط بایستی در حوزه درمان اعتیاد و آموزش کنگره ۶۰ باشد و پا را از این محدوده فراتر نگذاریم. از آنجایی که جایگاه راهنما در کنگره ۶۰، جایگاه بسیار ارزشمندی است و حفظ حرمت راهنما توسط رهجو، از ارزش‌های مهم کنگره محسوب می‌شود، لذا راهنما بایستی به شدت مواظب عملکرد و رفتار خود نسبت به رهجو باشد.

رهجو امانت کنگره ۶۰ نزد راهنما می‌باشد و راهنما باید رهجو را برای زندگی بهتر و برای کنگره ۶۰ تربیت کند، نه برای خود.

اگر ملاحظه کرده باشیم ، روی بعضی از اتوموبیل های دولتی نوشته شده است “ استفاده اختصاصی ممنوع ” شاید این مثال خوبی نباشد ، اما مفهوم را می رساند . در کنگره ۶۰ ، راهنما به هیچ وجه مجاز نیست از رهجو برای انجام امور شخصی خود استفاده کند . از رهجو بخواهد در بیرون از کنگره و یا در جای دیگری ، کارهایی را انجام دهد که در حیطه زندگی شخصی راهنماست . اگر رهجو نسبت به راهنما حرف شنوی دارد و نسبت به دستورات و خواسته های او پذیرش دارد ، از این امر فقط باید در جهت آموزش رهجو ، درمان و به تعادل رسیدن او استفاده کرد و لا غیر . راهنما و رهجو به هیچ وجه مجاز به برقراری روابط کاری ، رفت و آمد خانوادگی و یا ارتباط پولی نیستند . اگر راهنمایی بخواهد از این موقعیت سوءاستفاده کند و موضوعات خارج از حوزه درمان اعتیاد و آموزش رهجو در کنگره را ، وارد این مقوله کند ، باید بداند که جایگاه خود را از دست خواهد داد .

اصولاً احترام راهنما و رسیدن راهنما به جایگاهی که لایق احترام و حرمت باشد ، بدون رعایت مسائل فوق امکان پذیر نیست . راهنما باید بداند ، احترام او به دلیل حضور و خدمت و رعایت اصول ، قوانین و حرمت کنگره است .

احترامی که دیگران به او می گذارند به دلیل حفظ حرمت ها و اصول و قوانین کنگره است و بدون این ها ، احترامی در کار نیست .

یکی از حس های خطرناکی که ممکن است به سراغ راهنما بیاید ، این است که خود را مالک رهجو بداند و این گونه برداشت کند که می تواند هردستوری به او بدهد و هر خواهسته ای را از او بخواهد . خیر ، به قول نگهبان کنگره ۶۰ ، رهجویان ما ، رعیت های ما نیستند که هر طور مایل بودیم با آن ها برخورد کنیم .

دستورات و خواسته های راهنما فقط در چارچوب اهداف و آموزش های کنگره ۶۰ است و خواسته های راهنما جز به درمان رسیدن و به تعادل رسیدن و پیشرفت رهجو مطابق با اصول کنگره ، چیز دیگری نیست .

رهجوی من !

راهنمای موفق ، رهجوی خود را که یک فرد مصرف کننده نامتعادل است به صورت امانت از کنگره ۶۰ تحویل می گیرد ، یا به عبارتی او را جذب می کند. راهنمای موفق ، حرکتی را آغاز می کند که رهجوی نا متعادل و مصرف کننده ، به یک فرد رها و آزاد که اعتیاد خود را درمان و دفتر اعتیاد را برای همیشه در زندگی خود بسته و به تعادل رسیده است ، تبدیل می شود.

راهنمای موفق ، امانت کنگره ۶۰ را صحیح و سالم ، مجدداً به کنگره تحویل می دهد. این شخص وارد بازی می شود و در موقعیت های مختلف در کنگره ۶۰ خدمت می کند و خود را نشان می دهد. دیدن این صحنه ها برای راهنما فوق العاده لذت بخش است . او از اینکه می بیند فرد مصرف کننده دیروز ، به یک انسان سالم و متعادل تبدیل شده و در کنگره ۶۰ حضوری فعال دارد و خدمت می کند ، دچار چنان شعفی می شود که غیر قابل توصیف است . حال اگر رهجو تبدیل به استاد و کمک راهنما شده باشد که دیگر حساب لذت آن برای راهنما قابل بیان و اندازه گیری نیست. اساساً تمام راهنمایان کنگره ۶۰ این تبدیلات و این نمایش زیبا را دوست دارند و طالب آن هستند که بسیار نیکو و ارزشمند است و یکی از بی نظیرترین لذت های الهی است که ممکن است یک انسان ، طعم آن را احساس کند.

اما نکته ای ظریف در این جا وجود دارد که راهنما بایستی مواظب باشد که حس منفی که نام آن را “ رهجوی من ” می گذاریم به سراغ او نیاید . برای روشن شدن موضوع مثال می زنیم . قرار است برای این دوره دبیر انتخاب شود ، رهجوی من . قرار است برای این دوره نگهبان انتخاب شود ، رهجوی من . قرار است برای جلسه امروز استاد انتخاب شود ، رهجوی من . قرار است مرزبان انتخاب شود ، رهجوی من ، و الی آخر.

اصولاً راهنما دوست دارد که رهجویان خود را در موقعیت های مخلف خدمت ببیند ، گفتیم که برای راهنما لذت بخش است ، اما این رویداد بایستی در حالت طبیعی خود رخ داده و انجام شود ، نه اینکه راهنما بخواهد از موقعیت و جایگاه خود استفاده کرده و فقط رهجویان خود را ببیند. رهجو باید خودش تلاش کرده و آموزش دیده باشد ، تابع عمل سالم باشد و به اندازه کافی درخشش داشته باشد تا بدون دخالت راهنما ، برای تمامی موقعیت ها انتخاب شود و لیاقت خدمت را کسب کند.

رهجو باید به گونه ای عمل کند که به سراغ او بیایند و به دنبال او بیایند برای دبیری ، نگهبانی ، استادی و غیره ، نه اینکه راهنما با توسل به شیوه های مختلف و سفارش ، او را در جایگاه های فوق

قرار دهد. اگر در این اثنا ، راهنما فقط رهجویان خود را ببیند و رهجویان دیگران را نبیند و بخواهد خارج از محدوده عدالت ، معرفت و عمل سالم حرکت کند ، عواقب بدی در انتظارش خواهد بود. حداقل آن ، از دست دادن جایگاه و لیاقت خدمت است ، جدا از اینکه حال رهجو نیز با چنین حمایت‌هایی و چنین سفارش‌هایی ، خراب خواهد شد.

بسیارند راهنماییانی که در کنگره ۶۰ علاوه بر مسئولیت راهنمایی ، مسئولیت‌های دیگری چون نگهبانی ، مرزبانی و دیده‌بانی را نیز به عهده دارند. راهنما باید بداند که جایگاه راهنمایی را در جایگاهی مثل مرزبانی ادغام نکند و در حالت مرزبانی ، فقط مرزبان باشد و همه را به یک چشم ببیند و بین شاگردان خود و دیگران تفاوتی قائل نباشد. رهجو نباید احساس کند که راهنما ، به قول معروف پارتی اوست.

البته مفهوم این مسئله این نیست که راهنما تحت هیچ شرایطی و در هیچ موقعیتی از رهجویان خود استفاده نکند ، خیر . بسیاری مواقع ممکن است انتخاب اصلح ، رهجوی خود فرد باشد که باید با دید عدالت ، معرفت و عمل سالم از رهجوی خود در جایگاه‌های مختلف استفاده کند.

در بسیاری از موقعیت‌های خدمت ، راهنما برای آشنایی رهجویان تازه وارد خود با مقوله خدمت ، آن‌ها را وارد بازی می‌کند . این حق راهنماست و کاملاً درست است. وقتی راهنمایی به عنوان نگهبان جلسه انتخاب می‌شود ، لژیون راهنمای فوق در بسیاری از امور برگزاری جلسه به راهنمای خود کمک می‌کنند ، در حالیکه حرف شنوی کامل نیز از راهنمای خود دارند و کار بسیار عالی انجام می‌شود.

راهنما باید به گونه ای عمل کند که چنین موقعیت‌هایی را برای رهجویان خود فراهم کند. موضوع مد نظر ما ، دیدگاه کلی راهنما است که باید بر مبنای عدالت ، معرفت و عمل سالم باشد. ممکن است در جایی عمل سالم ، انتخاب رهجوی خودمان باشد.

حضور در کلاس‌های آموزشی و هماهنگی راهنمایان و هماهنگی با مرزبانان :

راهنما یا معلم یا مربی ، اساساً بایستی به طور دائم در حال آموزش دیدن باشد ، زیرا در غیر این صورت ، از کاروان علم که با سرعت در حال حرکت است عقب می‌ماند. در کنگره ۶۰ علوم مربوط به شناخت اعتیاد ، مواد مخدر و انسان و جهان بینی ، با سرعتی سرسام آور در حال پیشرفت و تکامل است.

اگر راهنما با رسیدن به درجه کمک راهنمایی و یا راهنمایی تصور کند تمامی مسائل را می داند و نیازی به آموزش دیدن ندارد ، قطعاً آن روز، روزی است که حرکت او در سرآشویی نزول آغاز خواهد شد.

کلاس های آموزشی و هماهنگی راهنمایان کنگره ، به صورت منظم هر ۱۵ روز یک بار در نمایندگی های مختلف تشکیل می گردد و راهنمایان در این کلاس ها از جدیدترین اطلاعات و تجربیات روز برخوردار می شوند و در هماهنگی کامل با اصول کنگره و سایر راهنمایان فعالیت می کنند. شرکت راهنمایان در این کلاس ها الزامی است و راهنمایانی که در این کلاسها شرکت نمی کنند ، از غافله عقب می مانند ، جدا از اینکه از سوی مرزبانان جلوی فعالیت آن ها گرفته خواهد شد. راهنمایان کنگره ۶۰ در حوزه ای فعالیت می کنند که مسئولیت آنان با مرزبانان است. مرزبانان ، مسئولین و اداره کنندگان نمایندگی های کنگره هستند . آن ها با تلاش بی وقفه ، شرایط مساعد و امنی را برای فعالیت راهنمایان به وجود می آورند تا راهنما با فراغت کامل ، به امور راهنمایی خود پردازد .

وظیفه راهنمایان در کنار مرزبانان نمایندگی و حوزه فعالیت خود این است که در تمامی امور مربوط به راهنمایی و برگزاری لژیون ، با مرزبانان هماهنگی کامل داشته باشند. کلیه مسائل مطروحه از سوی مرزبانان برای بهتر شدن و پیشرفت امور نمایندگی است ، آن ها خواهان اجرای قوانین کنگره در بهترین شکل خود هستند ، لذا راهنمایان به عنوان اداره کنندگان لژیون ها که هر کدام از آن ها بخشی از اعضا و مسافران کنگره را در لژیون خود جای داده و راهنمایی می نمایند ، نقش بسیار مهمی در اجرای این برنامه ها دارند.

راهنما با آموزش های خود ، هماهنگی با مرزبانان را به رهجویان خود نیز می آموزد.

هماهنگی راهنما با راهنمایان دیگر:

بسیاری اوقات مشاهده می شود رهجوی یک راهنما سراغ راهنمایان دیگر می رود و در مورد برنامه خود و یا وضعیت و مشکلات خود از آنها سؤال می کند و راهنمایی می خواهد . این مسئله به گونه ای است که نمی توان از آن جلوگیری کرد و یا ترتیبی اتخاذ کرد که رهجو فقط با راهنمای خود صحبت کند و از راهنمایان دیگر هیچ سوالی نپرسد. این ارتباط اجتناب ناپذیر است. راهنمایان بایستی با دقت تمام متوجه این مسئله باشند که صحبت های آنان ، راهنمایی و یا راهکارهای ارائه شده توسط راهنمای رهجوی فوق را نفی و زیر سوال نبرد.

یا به عبارتی طوری با رهجوی دیگران صحبت نکند که رهجو فکر کند راهنمایش اشتباه کرده است . حتی اگر رهنمای رهجوی فوق اشتباه کرده باشد و یا برنامه اشتباه داده باشد ، نباید به رهجوی او بگوییم که راهنمایت اشتباه کرده ، بلکه در حضور او بایستی عملکرد راهنمایش را تایید کنیم و در صورت ضرورت می توانیم در فرصت دیگری با راهنمای او به شکل خصوصی صحبت کنیم و اگر مطمئنیم که اشتباه کرده به گونه ای که ناراحت نشود او را برنامه صحیح مطلع کنیم.

البته بهتر است در اینگونه مواقع ، به رهجویان راهنمایان دیگر بگوییم که شما راهنما دارید و هر سوالی دارید باید از راهنمای خودتان پرسید و اگر در بعضی شرایط بخواهیم پاسخ دهیم ، پاسخ ما نباید عملکرد راهنمای دیگر را نفی نماید .

در بعضی از صنفها مشاهده می شود ، گروهی که با هم همکار هستند ، عملکرد یکدیگر را زیر سوال می برند و آشکارا یکدیگر را برخورد اشتباه و یا نسخه اشتباه متهم می کنند که فلانی هیچی سرش نمی شود و اشتباه کرده است ، چیزی که من می گویم درست است. اما در کنگره ۶۰ به هیچ وجه چنین برخوردهایی وجود ندارد و راهنمایان کنگره به شکلی بسیار زیبا و در کمال محبت و احترام یکدیگر را تایید می کنند . در چنین حالتی ، رهجو اگر به سراغ راهنمایان دیگر هم برود و از آنها سوال پرسد ، نه تنها نتیجه منفی ندارد ، بلکه با شنیدن یک جواب از چند نفر، با اطمینان بیشتر به راه خود ادامه می دهد. البته اعضای کنگره ۶۰ در ادامه می آموزند که به راهنمای خودشان که کاملاً در حوزه اصول ، قوانین و حرمت کنگره فعالیت می کند ، ایمان و اطمینان کامل داشته باشند و راهکارهای ارائه شده توسط او را با پرسیدن از دیگران ، آزمایش نکنند .

کمیته انضباطی یا شورای قضایی کنگره :

شورای قضایی کنگره ۶۰ ، مرکب از ۵ نفر از دیده بانان کنگره است که از سوی نگهبان کنگره و شورای دیده بانان ، جهت رسیدگی به تخلفاتی که در کنگره روی می دهد ، انتخاب و تشکیل شده است . این کمیته یا شورا ، وظیفه دارد هرگاه یکی از اعضای کنگره در هر مقطع یا مرحله ای و با هر نوع مسئولیتی از جمله کمک راهنما ، راهنما ، مرزبان و دیده بان ، دچار تخلف و عدول از قوانین ، حرمت و اصول کنگره شود را مورد بازخواست قرار دهد. در این شورا ، در صورت اثبات تخلف انجام شده ، ممکن است مسئولیت های شخص از وی سلب شده و یا از کنگره اخراج شود. در

نماینده‌گی های مختلف کنگره ، رسیدگی به تخلفات مسافران و همسفران به عهده جلسه کمیته انضباطی است که مرزبانان با حضور ایجنت نمایندگی ، آن را برگزار می نمایند.

حدود روابط کمک‌راهنمای مسافر با خانواده‌ها یا همسفران و کمک‌راهنمای خانواده.

اعضا و مسافران کنگره ۶۰ که آموزش‌های لازم را جهت درمان اعتیاد خود سپری می‌کنند ، معمولاً یکی از اعضای خانواده نیز آن‌ها را همراهی می‌کند. در کنگره ۶۰ به شخص همراه مسافر، همسفر گفته می‌شود. که اکثر قریب به اتفاق آن‌ها را خانم‌ها تشکیل می‌دهند مثل مادر ، خواهر و همسر. البته همسفران آقا نیز در کنگره کم نیستند و در نمایندگی آکادمی ، روزهای پنجشنبه ، جلسه خود را برگزار می نمایند .

همسفران در پیشرفت مسافر خود ، نقش بسیار تعیین کننده‌ای دارند. معمولاً خانواده‌ها به دلیل عدم شناخت کافی و صحیح از موضوع اعتیاد و صورت مسأله آن و چگونگی درمان صحیح این بیماری و اطلاعات اشتباهی که پیرامون این بیماری بعضاً در جامعه وجود دارد ، برخوردهای نامناسبی با عضو بیمار خانواده خود دارند تا جایی که بسیاری اوقات نه تنها کمکی به او نمی‌کنند ، بلکه شرایط رسیدن به درمان را نیز برای او بسیار سخت می‌کنند.

البته همه آن‌ها خواهان سلامتی عضو خانواده خود و خواهان هرگونه کمکی به او هستند ، اما به دلیل عدم آگاهی ، این کمک نه تنها مؤثر و مفید نیست ، بلکه در اغلب اوقات ، همانند یک مانع بر سر راه مسافر قرار می‌گیرد. کنگره ۶۰ معتقد است همسفران بایستی آموزش کافی را ببینند و آگاهی لازم را کسب کنند تا بدانند و بتوانند به مسافر خود کمک کنند.

این آموزش به عهده کمک راهنمایان و راهنمایان گروه خانواده و همسفران است. راهنمایان گروه خانواده کسانی هستند که خودشان در گذشته عضو مصرف‌کننده‌ای در خانواده خود داشته‌اند و دقیقاً با این مشکل روبه‌رو بوده‌اند. آن‌ها بعد از به رهایی رسیدن مسافرشان با شرکت در آزمون‌های کمک‌راهنمایی ، کسب نمره قبولی و طی مراحل قانونی به درجه کمک‌راهنمایی در گروه خانواده نائل آمده‌اند و اطلاعات کافی ، تجربه و تخصص مورد نیاز برای آموزش همسفران تازه‌وارد به گروه خانواده را دارند. راهنمای مسافر وظیفه آموزش مسافر را به عهده دارد و راهنمایان خانواده وظیفه آموزش همسفر را به عهده دارند. نتیجه این آموزش این است که مسافر و همسفر، که قبل از ورود به کنگره به هیچ‌وجه زبان همدیگر را نمی‌فهمیده و درک صحیحی از وضعیت یکدیگر نداشته ، اکنون زبان یکدیگر را کاملاً می‌فهمند و شرایط یکدیگر را درک می‌کنند.

همزبانی و درک متقابل مسافر و همسفر، بهترین شرایط را برای سفر موفقیت‌آمیز مسافر و آرامش و تحمل همسفر در طول این سفر را موجب می‌شود. آنچه در این مقوله مورد نظر ماست و مطرح می‌شود، این است که حوزه آموزش مسافر و همسفر به کلی با یکدیگر متفاوت است. هرکدام از راهنمایان این دو گروه تخصص و تجربه خاص خود را دارند و بر مبنای تخصص خود بایستی در حوزه خود فعالیت کنند. آنچه که به مسافر و آموزش او مربوط می‌شود، امری است که در تخصص راهنمایان مسافرین می‌باشد و به خوبی از عهده این امر برمی‌آیند و آنچه که به آموزش همسفر مربوط می‌شود در تخصص راهنمایان گروه خانواده است.

اولین موضوعی که در اینجا مطرح می‌شود این است که آن‌ها به محدوده فعالیت خود آشنا باشند و در امور یکدیگر دخالت نکنند.

راهنمای مسافر نمی‌تواند در امور خانوادگی مسافر دخالتی کند و راهنمای خانواده نمی‌تواند در امور مربوط به سفر اول مسافر نظیر چگونگی برنامه مصرفی مسافر دخالت کند.

موضوع بعدی، حدود ارتباط راهنمای مسافر و راهنمای همسفر با یکدیگر است. آیا لازم است این دو راهنما با یکدیگر در هماهنگی کامل بوده و مرتباً وضعیت مسافر و همسفر وی را به یکدیگر منتقل و تبادل نظر کنند یا خیر؟

کنگره ۶۰ معتقد است نیازی به هماهنگی و تبادل نظر بین این دو راهنما نیست. راهنمای مسافر از وضعیت رهجوی خود کاملاً آگاه و به راحتی می‌تواند از پیشرفت یا عدم پیشرفت او اطلاع حاصل کند. راهنمای مسافر با تمام وجود تلاش می‌کند که مسافر سفر خوبی داشته و آموزش‌های لازم را به او منتقل می‌کند. راهنمای مسافر نیاز چندانی به اطلاعاتی که همسفر رهجوی وی می‌تواند در اختیارش قرار دهد، ندارد. خود رهجو، آنچه را که در چنته دارد اعم از موفقیت یا عدم موفقیت، در رخسار و عملکردش عیان است. همسفران نیز آنچه را که باید بیاموزند و به آن نیاز دارند را از راهنمای گروه خانواده می‌آموزند. اطلاعات راهنمای مسافر نسبت به رهجو یا عضو خانواده آن‌ها، برای آن‌ها کمک چندانی در بر ندارد.

ممکن است تصور شود که راهنمای مسافر و خانواده رهجو بایستی مرتباً با یکدیگر در ارتباط بوده و تمامی جزئیات رد و بدل شود اما تجربه نشان داده است که این ارتباط و رد و بدل شدن اطلاعات مفید واقع نشده و حتی در مواردی نتیجه منفی نیز به همراه داشته است.

البته این موضوع به این مفهوم نیست که تحت هیچ شرایطی آن‌ها نباید با یکدیگر روبه‌رو شوند، خیر. معمولاً خانواده‌ها، راهنمای مسافر خود را در جلسات یا کارگاه‌های آموزشی عمومی می‌بینند و اگر مسأله مهم و قابل توجهی وجود داشته باشد می‌توانند به همراه راهنمای خود و با هماهنگی

مرزبانان ، آن را با راهنمای مسافر در جریان بگذارند ؛ اما این که آن‌ها بخواهند ساعت‌ها با یکدیگر در ارتباط باشند و تبادل اطلاعات انجام دهند ، خیر ؛ کنگره ۶۰ چنین اعتقادی ندارد.

خانواده‌ها می‌توانند در چند جمله ، رضایت یا عدم رضایت راهنمای مسافر را از او جویا شوند و راهنمای مسافر نیز در چند جمله وضعیت رهجو را در خانواده ، در صورت نیاز از خانواده جویا شود . راهنمای همسفر و راهنمای مسافر نیز اگر به شکل ضروری احساس کنند مطلبی در مورد مسافر یا خانواده او را بایستی به اطلاع یکدیگر برسانند می‌توانند در جلسات یا کارگاه‌های آموزشی عمومی به صورت خلاصه و مفید ، تبادل نظر کنند.

به طور کلی ؛ رابطه راهنمای مسافر با خانواده رهجو یا همسفر او و همچنین با راهنمای گروه خانواده در شکلی بسیار کوتاه آن هم در صورت ضرورت ، پیش‌بینی شده است نه بیشتر.

کنگره ۶۰ هرگونه ارتباط تلفنی بین راهنمای مسافر و خانواده رهجو را منتفی و مردود می‌داند و در صورت نیاز ضروری آن‌ها می‌توانند در مکان کنگره ۶۰ یکدیگر را ملاقات کنند. راهنمای مسافر تخصصی در امور خانوادگی ندارد ، مشاور خانواده نیست و نباید وارد این حوزه شده و در آن دخالت نماید. راهنمای گروه خانواده نیز تخصصی در امور برنامه مصرفی رهجو ندارد و نباید وارد این حوزه شده و در آن دخالت نماید.

خانواده‌ها و همسفران هر آنچه که نیاز به آموختن آن دارند را در گروه خانواده و از راهنمایان خانواده می‌آموزند و نیازی به ارتباط با راهنمای مسافر به منظور آموزش ندارند.

به طور کلی راهنمایان چهار شاخه اصلی درخت کنگره ۶۰ ؛ یعنی کنگره آقایان مسافر ، کنگره خانم های مسافر ، کنگره همسفران خانم و کنگره همسفران آقا ، به صورت کاملاً جداگانه و مجزا فعالیت می‌کنند و هر کدام برای خود کنگره‌ای جداگانه هستند و زیر نظر مرزبانان خود فعالیت می‌کنند .

سلسله مراتب راهنمایی :

در هریک از بخش‌های کنگره ۶۰ ، راهنمایان خاص آن گروه فعالیت می‌کنند. کنگره آقایان مسافر ، کنگره خانم های مسافر . کنگره همسفران خانم و کنگره همسفران آقا .

سلسله مراتب راهنمایی نیز در هر گروه به ترتیب ، کمک‌راهنما ، راهنما و استاد راهنما می‌باشد. چگونگی رسیدن به درجه کمک‌راهنمایی در بخش‌های نخستین توضیح داده شد. در مورد شرایط رسیدن به درجه راهنمایی و استاد راهنما نیز در فصل‌های بعدی اشاره خواهد شد.

راهنمایان کنگره ۶۰ بایستی همواره با علم کنگره هماهنگ بوده و به روز باشند و علاوه بر تجربیات و آموزش‌هایی که در جریان راهنمایی خود و پرورش شاگرد و اداره لژیون می‌بینند، با مطالعه و تحقیق پیرامون علوم کنگره ۶۰ دانش خود را افزایش و گسترش دهند.

اساساً در هر سیستم آموزشی، اگر کادر آموزش دهنده، همگام با علم و دانش روز نباشند، با مشکل جدی مواجه خواهند شد. رسیدن به درجه کمک راهنمایی به مفهوم پایان دوره‌های آموزشی نیست. کمک راهنما بایستی در تلاش باشد تا به مرحله راهنمایی و سپس به مرحله استاد راهنمایی ارتقا یابد. این مهم به دست نمی‌آید، مگر با فعالیت و تلاش مستمر و آموزش دادن و آموزش دیدن، تجربه، مطالعه، کسب علم، آگاهی، تقویت جهان‌بینی، تصفیه و تزکیه.

اگر کمک‌راهنما در مرحله‌ای، آموزش دیدن خود را متوقف و سعی در افزایش علم خود نداشته باشد، قطعاً از قافله عقب خواهد ماند و در آینده حتی توان آموزش رهجویان سفر اولی خود را هم نخواهد داشت. به قول لیدی جونز انسان اگر پیشرفت ننماید مانند صخره گلی فرو خواهد ریخت.

شرایط رسیدن به درجه راهنمایی :

کمک راهنمایان کنگره ۶۰ زمانی می‌توانند به درجه راهنمایی ارتقا، پیدا کنند که ۳ نفر از شاگردان آن‌ها به درجه کمک راهنمایی رسیده باشند. این افراد بایستی در لژیون کمک راهنمایی که قصد رسیدن به مرحله راهنمایی را دارد، به‌رهایی رسیده باشند. همچنین، او بایستی آغاز نامه خود را در زمینه اعتیاد ارائه دهد. کمک راهنما، پس از دفاع از آغازنامه خود در جلسه دفاعیه و کسب نمره قبولی، شال آبی رنگ راهنمایی را از نگهبان کنگره ۶۰ دریافت خواهد نمود.

کمک راهنمایان کنگره ۶۰، فرصت دارند، مدت ۴ سال به عنوان کمک راهنما و با شال نارنجی فعالیت نمایند و در این مدت بایستی شرایط رسیدن به درجه راهنمایی، که شامل تربیت سه نفر کمک راهنما و ارائه آغاز نامه می‌باشد را فراهم نمایند و در غیر اینصورت، مجاز به ادامه فعالیت نمی‌باشند.

کسی که بتواند در لژیون خود در زمینه پرورش استاد طوری عمل کند که ۳ نفر از شاگردانش به مرحله کمک راهنمایی برسند، قطعاً آموزش کنگره ۶۰ را به درستی دریافت نموده و به درستی به دیگران منتقل کرده است. چنین شخصی زمانی که آغاز نامه خود را نیز ارائه می‌کند، بخشی از آموخته‌ها و دانش و تحقیقات خود را برای همیشه به یادگار گذاشته است.

آغاز نامه:

همانطور که در بخش قبل توضیح داده شد، کمک راهنمایان کنگره ۶۰ برای رسیدن به درجه راهنمایی بایستی آغاز نامه خود را ارائه دهند. پایان نامه معمولاً در دانشگاه‌ها و مراکز آموزش عالی برای سطوح بالاتر از کارشناسی یا لیسانس و برای اخذ درجه کارشناسی ارشد یا فوق لیسانس و یا دکترا ارائه می‌شود، اما در کنگره ۶۰ از واژه آغاز نامه استفاده می‌نماییم؛ زیرا پایان هر نقطه سرآغاز خط دیگریست. آغاز نامه در واقع آزمونی است که در آن شخص با استفاده از آموزش، تحقیقات و یافته‌های خود، اثر جدیدی را خلق می‌کند و موضوعی تخصصی را مورد بحث و بررسی قرار می‌دهد. آغاز نامه، خلق یک اثر جدید است، که شخص بایستی آموزش‌های کنگره ۶۰ را درک کرده باشد تا بتواند آن را ارائه دهد. در کنگره ۶۰ که یک مرکز علمی و تحقیقاتی است، ارائه آغازنامه برای رسیدن به مرحله راهنمایی الزامی است.

کمک راهنما می‌تواند موضوعی را در خصوص اعتیاد و مواد مخدر، با هماهنگی راهنمای آغازنامه خود، انتخاب کند و در مورد آن به تحقیق پردازد و در نهایت یافته‌های خود را در قالب آغاز نامه ارائه کند. موضوعات حوزه اعتیاد، برای ارائه آغاز نامه، بسیار جالب و ارزشمند است و دامنه انتخاب موضوع بسیار وسیع است. کنگره ۶۰ معتقد است اعتیاد یک علم است، یک رشته تخصصی است و ارائه آغاز نامه در این خصوص، آن هم توسط اعضای کنگره ۶۰ که اعتیاد را به درستی می‌شناسند و علم آن را دارند، می‌تواند بسیار مفید باشد.

علم کنگره ۶۰ در خصوص بیماری اعتیاد، حرف و سخن نیست. کاربردی است، تجربه شده است و نتیجه درست و مطلوب آن به عینه مشاهده شده است، قابل فهم است، هم برای متخصصین و هم برای مردم. کسی را سردرگم نمی‌کند، بلکه راه درست را به صورت شفاف و بدون ابهام نشان می‌دهد. کسی را به بیراهه نمی‌برد، بلکه به سر منزل مقصود می‌رساند. بسیاری از دانشگاهیان، دانشجویان و متخصصان محترم که برای تحقیق به کنگره ۶۰ مراجعه می‌کنند، وقتی با علم، دانش و تجربه کنگره ۶۰ در خصوص بیماری اعتیاد و درمان آن روبه‌رو می‌شوند، متعجب می‌شوند.

آن‌ها تعجب می‌کنند که چگونه کنگره ۶۰ به چنین سطحی از علم و دانش، در خصوص اعتیاد رسیده است. آن‌ها برای تحقیق به کنگره ۶۰ می‌آیند و با کوله‌باری از علم و دانش بر می‌گردند. وظیفه اعضای کنگره ۶۰ در گسترش علم کنگره بسیار حائز اهمیت است و آغاز نامه‌هایی که توسط

اعضای کنگره ۶۰ ارائه می شود ، می تواند منبع بسیار مهم و ارزشمندی را جهت انتقال علوم و یافته های علمی و تحقیقاتی کنگره ۶۰ به سایر انسان ها و محققین ، به وجود آورد .

یکی از اهداف مهم کنگره ۶۰ استحکام پایه های علمی است . اصولاً هر علم و دانشی که به صورت مکتوب در نیاید ماندگار نخواهد بود. علم کنگره بایستی تماماً به صورت مکتوب درآید در بخش های مختلف . یکی از این زمینه ها ، ارائه آغاز نامه توسط کمک راهنمایان کنگره ۶۰ می باشد. ما که ادعا می کنیم اعتیاد را بسیار خوب می شناسیم ، نباید در حد حرف و سخن باقی بمانیم. باید این علم و دانش را به صورت مکتوب ارائه و با این حرکت ، آن را برای همیشه ماندگار کنیم و گسترش دهیم.

نوشتن ، کار سختی نیست . نوشتن در قیاس با صحبت کردن ، به مراتب ساده تر است . بسیاری از ما در بدو ورود به کنگره ، شاید سخت ترین کار برایمان صحبت کردن بود . اما با تمرین و انجام ، به جایی رسیدیم که به راحتی می توانیم در جمع صحبت کنیم. نوشتن نیز دقیقاً به همین گونه است. برای کسی که تاکنون مطلبی ننوشته ، شاید بسیار سخت جلوه کند ، اما زمانی که شروع می کند ، آن سختی را احساس نمی کند و بسیار از نوشتن لذت می برد. به قول استاد سیلور “ لحظه دشواری در آن لحظه احساس نمی شود ، آن چنان که یاد آوری آن دشواری دشوار است ”.

وظیفه تک تک ماست که در این خصوص حرکتمان را آغاز کنیم و اثری به یاد ماندی و ماندگار از خویش به جای گذاریم. هر قدر ساده تر بنویسیم نه تنها ایرادی ندارد ، بلکه زیباتر و جذاب تر خواهد بود. سخنی که از دل برآید لاجرم بر دل نشیند. سخن ما سخن دل است . جذابیتی بی نظیر دارد. انس با قلم ، یک نعمت الهی است . قلم ، قدرتی به مراتب بیش از زبان و سخن دارد ، همانگونه که در کلام الله به قلم سوگند یاد شده است.

استاد راهنما :

در سلسله مراتب راهنمایی ، بعد از راهنما ، مرحله استاد راهنما قرار گرفته ، که نشان آن ، شال ارغوانی رنگ است . شرایط رسیدن به درجه استاد راهنمایی در کنگره ۶۰ تاکنون مدون نشده است . در حال حاضر در کنگره ۶۰ ، فقط بنیانگذار و نگهبان کنگره به جایگاه استاد راهنما رسیده است .
ولاغیر.

پیام

کسانی که می‌خواهند برای ره‌پی مصرف‌کنندگان مواد مخدر اقدام نمایند و یا خود از
اعتیاد رها شوند، لازم است صبر ایوب، مهر، تفکر و گذشت رسول خدا (ص)،
عدالت علی (ع) و شجاعت حسین (ع) را همیشه مد نظر قرار دهند تا موفق گردند؛
در غیر این صورت، به دنبال کار دیگری بروند،
چون این کاره نیستند!

نگهبان کنگره ۶۰